

CON ĐƯỜNG CỦA MỘT TIÊN TRI THẬT

Cảm ơn, Anh Borders. Chúng ta hãy cứ đứng trong khi chúng ta cầu nguyện. Tôi tự hỏi ai có nhu cầu tối nay, xin giơ tay lên và nói, “Lạy Chúa, con đây”? Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, khi chúng con nghe bài hát đó, “Lạy Chúa, con tin.” Chúng con có thể nghĩ về—về những lần mà, trên khắp thế giới, con đã nghe điều đó bằng rất nhiều ngôn ngữ, “Lạy Chúa, con tin.” *Chỉ Tin Mà Thôi*. Và, Cha ôi, chúng con cầu nguyện rằng nó sẽ còn hơn là một bài hát với chúng con tối nay và trở thành hiện thực. Xin cho chúng con có đức tin lớn nơi Ngài tối nay.

³ Và bây giờ chúng con cầu nguyện cho hội thánh nhỏ bé này, mục sư của nó, Anh Fuller của chúng con, tôi tớ của Ngài, một người anh mà chúng con tin cậy. Và chúng con cầu nguyện cho gia đình anh ấy, những người làm việc của anh ấy ở đây, những chấp sự, những ủy viên, và tất cả những người đi vào những cánh cửa thiêng liêng này. Chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, nó sẽ luôn luôn là ngọn hải đăng cho Chúa Jêsus Christ.

⁴ Xin ban phước cho tất cả các anh em hầu việc ở đây tối nay, những người đến và đi với chúng con, suốt dọc đường. Chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban phước dồi dào cho họ.

⁵ Và chúng con cầu xin, tối nay, cho sự tuôn đổ khác của sự Hiện diện Ngài trên chúng con. Chúng con có nhu cầu, Chúa ôi. Chúng con cần Ngài. Chúng con thường xuyên có nhu cầu bởi vì chúng con ở đây trên chiến trường, Chúa ôi, nơi những quyết định phải được đưa ra. Và chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ thường xuyên khích lệ chúng con với sự Hiện diện của Ngài. Điều đó có ý nghĩa rất nhiều cho chúng con, để biết rằng Ngài ở cùng chúng con. Chỉ tỏ cho thấy chính Ngài hiện diện, Chúa ôi, thế thì điều đó khuyến khích chúng con tiến lên. Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật. Cứu người hư mất. Khích lệ

người nản lòng. Xin nhận lấy sự vinh hiển cho chính Ngài. Chúng con cầu xin điều đó như Danh Chúa Giêsu. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

6 Tôi tin chính Đa-vít đã nói, “Tôi vui mừng khi họ nói với tôi rằng, ‘Chúng ta hãy đi vào nhà của Chúa.’”

7 Billy đã nói, cách đây một lát, nói, “Bố không mệt mỗi sao, bố?”

8 Tôi nói, “Có. Bố đã mệt mỗi cả đời.” Điều đó đã phải vậy vì tôi đã quen với nó.

9 Tôi bèn nghĩ, “Ồ, mình đang già quá. Mình nên nghỉ ngơi một chút.” Rồi người nào đó đến, khoảng tám mươi hay chín mươi tuổi, thật sự làm bùng cháy đất nước, gần gấp đôi tuổi của tôi, anh em biết đấy. Tôi nghĩ, “Chao ôi! Thật hổ thẹn cho chính mình.”

10 Dưới đèn tạm ở nhà, có một cặp vợ chồng già yêu quý tên là Kidd, đến dưới đó từ Ohio. Bây giờ, cả hai đều ở đó, tám mươi lăm hay tám mươi tám. Và họ quá già cho đến nỗi họ không thể đi vào các nhà thờ nhiều nữa, bởi vì họ...Họ không có đủ giọng. Nhưng anh em biết họ làm gì không? Về mọi cuốn băng...Người phụ nữ già nhỏ bé này đã tiết kiệm tiền của mình và mua một máy ghi âm. Và vì vậy bà có được một cuốn băng ghi âm. Tôi gửi cho bà những băng ghi âm. Và bà ấy sẽ lấy những cuốn băng ghi âm này, và bà sẽ đi đến các bệnh viện, mọi nơi mà bà có thể đặt máy ghi âm này, bà và người chồng già nhỏ bé của bà, cho họ nghe những băng ghi âm. Và rồi tôi sẽ gửi cho bà một cuộn vải lớn về—về những miếng vải cầu nguyện mà tôi đã cầu nguyện ở trên. Và thỉnh thoảng, “Anh Willy, tôi lại hết vải cầu nguyện.” Và rồi khi tôi nhìn thấy họ, bà đi vào nhà thờ, tóc trắng, khăn choàng nhỏ; và ông, một người nhỏ bé.

Khoảng bốn hay năm năm trước, khi tôi ở...

11 Tên của nơi đó là gì ở Ohio, nơi họ có hội đồng đó mỗi năm? Họ gọi nó là Chautauqua. Nhưng tôi quên lúc này. Nó ở trên mảnh đất ở đó. Nhưng tên—tên của thành phố là gì, Tôi không thể nghĩ về điều đó. [Một anh em nói, “Franklin.” Một chị nói, “Miami, bên Middletown.”—Bt.] Bây giờ, đó là, anh em đang ở

gần ngay bây giờ. Người nào đó nói chúng ta đi ngay qua Miami. [Người anh em lại nói, “Franklin.”] Và nó gần với Franklin. Vâng. Đúng vậy. Ngay trong...Tôi tin nó ở giữa Franklin...[Hai anh em nói, “Middletown.”] Middletown. Chính là điều đó. Đúng vậy. Vì vậy, đúng vậy, Middletown, ở dưới sông, vì vậy tại khu đất Chautauqua trong đó. Đó là trung tâm thể thao, bóng rổ tuyệt vời đó ở đó.

¹² Và người anh em này, ồ, tôi đã biết họ trong nhiều năm, và Anh Kidd niên trưởng thân mến, ồ, Tôi đoán ông đã tám mươi tuổi khi họ đưa ông đến, và các bác sĩ phát hiện ra rằng các tuyến tiền liệt của ông đã chuyển sang bệnh ác tính. Và vì vậy khối u này chỉ quăn lấy ông. Ồ, họ nói nó phải được giải phẫu. Vì vậy khi họ mở ra cho ông, “Ồ, không cần phải phẫu thuật. Ông ấy sắp chết rồi.” Hiểu không? Nói, “Không có cách nào để làm điều đó, chút nào.” Ồ, mang ông về nhà. Và, ca phẫu thuật, khó khăn cho một cụ ông tám mươi tuổi. Và ông chỉ nặng khoảng, ồ, tôi đoán, chưa đến năm mươi ký.

¹³ Vì vậy, Bà Kidd đã gọi lên, xuống. Tôi vừa trở về nhà từ nơi nào đó. Anh Kidd sắp chết. Và nói, “Ông ấy muốn gặp anh, Anh Branham, trước khi anh...trước khi ông ấy ra đi.” Ồ, Billy và tôi đã đổi hướng. Chúng tôi đã nhận được tin—tin nhắn, một đêm nọ, khoảng mười giờ. Chúng tôi bắt đầu, sáng hôm sau, khoảng bốn giờ. Bởi vì, vào buổi trưa ngày hôm sau, tôi phải rời khỏi lần nữa. Và chúng tôi gần như làm mòn hết các lốp xe, đi lên đó.

¹⁴ Ông bạn già thân mến, họ đã đánh thức ông dậy khi tôi đến đó. Và ông có một chiếc khăn choàng nhỏ trên vai, ngồi ở đó như một tộc trưởng già. Nó thật sự làm điều gì đó với tôi. Và khi tôi đến nhìn ông ấy, ông ấy đã nhìn lướt qua.

¹⁵ Có một bà cụ khác đang ngồi ở đó, là một trong những thành viên của hội thánh của ông kể từ khi ông đã giảng dạy trên núi, vùng than ở Kentucky, nơi bà đã giặt giũ mười lăm xu một ngày, để gửi chồng bà ra ngoài cánh đồng thuộc linh để rao giảng Phúc âm. Đó là khoảng mười năm trước khi tôi được sinh ra; rao giảng Sứ điệp! Và ông nhìn qua, và ông gọi bà “bà nó ơi,” và ông đã tám mươi tuổi. Và bà đã quá tuổi chín mươi. Và vì vậy ông nói, “Bà nó ơi, bà trông trắng như tuyết.”

16 Tôi nghĩ, “Đó là cách để một mục sư nhìn vào một số người trong hội chúng của mình, đang nằm, đang ngồi ở đó, sắp chết. ‘Bà nó ơi, bà trông trắng như tuyết.’” Vâng.

Và ông nhìn lại xung quanh. Ông nói, “Anh Branham à?”

Tôi nói, “Vâng, Anh Kidd?”

17 Ông nói, “Ồ, tôi nghĩ sẽ không lâu nữa cho đến khi Ngài sẽ sai xe ngựa xuống đón tôi.” Nói, “Tôi sẽ đi lên, sáng nay.”

18 Và tôi nói, “Tuyệt vời, Anh Kidd à.” Tôi nói, “Đó là cách để cảm thấy.”

19 Và Chị Kidd niên trưởng thân mến, bao nhiêu người biết chị, ở đây? Vâng. Tôi biết, ồ, nhiều người trong anh chị em biết họ. Vì vậy anh ấy nói...Chị ấy nói, “Nhưng, Anh Willy, anh không nghĩ rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành cho bố bây giờ sao?”

Nói, “Chắc chắn, Ngài có thể.”

20 Và ông nói, “Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Ông nói, “Nếu Ngài muốn chữa lành tôi,” nói, “tôi—tôi sẵn sàng làm việc trở lại.”

Tôi nghĩ, “Tám mươi tuổi!”

Tôi bèn đầu quỳ xuống. Ở đó khải tượng đến. Chính là điều đó.

21 Hai ngày sau, họ đưa ông trở lại bệnh viện. Các chàng trai của ông đã ở trong lực lượng cảnh sát trong thành phố. Họ không thể hiểu được điều đó. Đưa ông trở lại với bác sĩ. Và bác sĩ gãi đầu, nói, “Chao ôi, không có dấu vết nào về điều đó tôi có thể tìm thấy ở bất cứ đâu, nào, hãy kể cho tôi nghe câu chuyện của ông.” Và rồi ông như làm cho cả bệnh viện biết điều đó. Trở về ngay với máy ghi âm của mình, ông ấy đến đây, cho nghe Sứ điệp. Và họ sống ở đó tại...Và ngay tại đó gần Chautauqua và ở đó.

22 Bây giờ, ngay khi tôi bắt đầu *Bảy Ấn*, như chúng ta đã làm *Bảy Thời đại Hội thánh*. Chị ấy đã gọi cho tôi vào đêm nọ, chị ấy nói, “Ồ, anh ơi, nếu tôi thật sự có tiền,” chị ấy nói, “tôi chắc chắn muốn đi xuống.”

23 Tôi nói, “Quên điều đó đi, Bà Kidd. Chỗ của—của chị đang chờ đợi. Chị và bố cứ xuống.”

Bà nói, “Phước cho tấm lòng thân mến của anh!”

24 Và điều đó làm cho tôi cảm thấy thực sự tốt, anh em biết đấy, bởi vì họ khích lệ tôi. Ở tuổi tám mươi lăm hay tám mươi sáu tuổi, và vẫn đang tiếp tục. Rồi tôi, đang phàn nàn ở đây, ở tuổi năm mươi ba. Vì vậy, chào ôi, điều đó làm cho anh em cảm thấy như lấy hết can đảm.

25 Ô, chúng ta có rất nhiều điều để nói về, và một nhóm đáng yêu như vậy để nói chuyện với, ồ, chúng ta có thể cứ ở lại đây đến nửa đêm.

26 Nhưng anh em phải đi học trường Chúa Nhật vào buổi sáng. Bây giờ, anh em phải chắc chắn làm điều đó. Và hãy nhớ, tôi đã luôn luôn nói, thật là hoàn toàn tội lỗi khi gọi con cái của anh em đến trường Chúa Nhật. Đừng bao giờ làm điều đó. Điều đó sai. Hãy đi với chúng, luôn luôn. Hiểu không? Luôn luôn đi với chúng. Anh ấy... Và vì vậy, bây giờ, đó là vào buổi sáng.

27 Vì vậy, bây giờ, nếu anh em phải bỏ lỡ công việc, để nghe, để ở với chúng tôi và cầu nguyện với chúng tôi, và vân vân, anh em phải bỏ lỡ công việc, điều đó ổn thôi. Cứ tiếp tục và bỏ lỡ công việc, nhưng anh em đừng bỏ qua hội thánh. Đừng bỏ qua hội thánh. Tôi sẽ không làm cho anh em trễ đủ để bỏ lỡ hội thánh. Nhưng nếu anh em phải bỏ lỡ công việc, thỉnh thoảng, điều đó sẽ không có hại. Bây giờ, bởi vì, công việc, đó chỉ là bánh hàng ngày của anh em, và, anh em, Chúa đã hứa cung cấp điều đó. Vì vậy, nhưng, điều này, anh em phải thực sự chắc chắn đến với hội thánh. Anh em hiểu không?

28 Tôi nghĩ, sáng mai, tôi với một số anh em tốt khác ở đây trong thành phố này. Nhưng tôi không biết tên anh ấy là gì bây giờ. Tôi nghĩ nó được gọi là Nhà thờ Sứ đồ, hay Hội thánh Sứ đồ, thì đúng hơn. Đó là Hội thánh Sứ đồ. Tôi—tôi có thể biết người anh em đó. Tên của anh không có trên giấy tờ. Nhưng tôi—tôi không biết người anh em là ai vào lúc này. Rồi tối mai, lên...[Một anh em nói, “Macias.”—Bt.] Xin lỗi? [“Anh Macias.”] Anh Macias. Ô, Macias. Ô, hội thánh Mê-xi-cô. Đúng thế không? Ô, đó có phải là người đã thay thế Anh Garcia khi anh ấy rời khỏi đây không? [“Đúng.”] Tốt. Điều đó rất tốt.

²⁹ Đây, tôi đã nhận được một lá thư, ở đây cách đây một thời gian, từ con gái của anh ấy, trên...Anh Garcia, ở trên—ở California, vẫn còn đang giữ. Vì vậy, tôi rất biết ơn. Và tôi đã thấy Anh và Chị Garcia khi tôi ở San Jose, tôi tin, với Anh Borders ở trên đó. Họ thật sự đang làm tốt. Tôi sẽ không bao giờ quên những đêm ở trên đó tại nhà thờ Mexico nhỏ bé đó. Tôi chưa bao giờ nghe nhiều về bài “Gloria a Dios” trong suốt đời tôi. Tôi sẽ không bao giờ quên điều đó, “Gloria a Dios.”

³⁰ [Anh Williams nói với Anh Branham—Bt.] Chao ôi! Cảm ơn anh, Anh Williams. Tốt đấy. Một ngàn năm trăm chỗ ngồi, vào buổi sáng, trong nhà thờ này. Đây, mọi người cứ tiếp tục đến, nếu anh em không đi...Bây giờ, chờ một chút. Tốt hơn tôi nên cẩn thận về điều đó. Tôi đã nói điều gì đó sai rồi. Không. Tất cả sự chân thành, anh em cứ làm nhiệm vụ của mình. Hiểu không? Đừng...Bây giờ, điều đó được thôi.

³¹ Và hôm nay tôi thấy họ...Đã thấy một cái trại. Tôi đã ở xuống đây tại đường Mười Sáu và Henshaw. Hay là, đó là những gì đã xảy ra khi tôi ở, trên đây ở Arizona, cách đây khoảng ba mươi lăm năm, một con đường đất cũ kỹ. Tôi đã đi ra đó nơi họ đã ở, và đó là đường Mười Sáu và Henshaw. Tôi đã sống ở đó với một số người, Francisco, và—và bây giờ anh em có thể không bao giờ biết một nơi giống như vậy. Thậm chí đã thay đổi tên. Tôi nghĩ bây giờ nó được gọi là Đường Buckeye.

Và, ồ, mọi thứ thay đổi thế nào, nhưng Đức Chúa Trời thì không.

³² Và vì vậy tôi đã ở trên đó và thấy một anh em đã có một buổi nhóm trại ngoài trời. Anh em nào đó ở dưới đó có một cái trại. Tôi đi khắp nơi để xem thử tôi có thể gặp anh ấy không, nhưng tôi không thấy anh ấy ở đâu cả, để nói với anh ấy rằng chúng tôi không ở đây để cạnh tranh với anh ấy. Nhưng, thật có rất nhiều người ở đây!

³³ Tôi nhớ Jack Shuler. Điều này sẽ tốt cho anh em tín đồ Giám Lý. Khi tôi đến đây một lần, ở Vườn Quảng trường Madison, Jack đã ở ngoài đây tại—tại trường trung học. Và—và tôi đã gọi cho anh ấy. Và tôi nói, “Anh Jack à?”

Anh ấy nói, “Vâng. Đây có phải là Anh Branham không?”

Tôi nói, “Vâng.” Tôi nói, “Tôi đang chạy ngay vào đây trên chỗ anh.”

34 Và anh ấy nói, “Không.” Nói, “Không. Tôi chỉ ở lại quá lâu và làm mất thì giờ của anh.”

35 Và tôi nói, “Ồ, tôi xin lỗi, Anh Jack.” Tôi nói, “Tôi không...”

36 “À,” anh ấy nói—nói, “được rồi, Anh Branham.” Nói, “Họ chỉ muốn tôi ở lại.”

37 Tôi nói, “Ồ, nhóm của tôi sẽ không làm phiền anh ở ngoài đó, dù sao đi nữa, Jack à,” tôi nói, “bởi vì hầu hết tất cả người của tôi là Ngũ Tuần.”

Anh ấy nói, “Tất nhiên, của tôi cũng vậy.”

Tôi nói, “Thế à?”

“Ồ,” anh ấy nói, “chắc chắn.” Anh nói, “Tôi là người ngũ tuần mà.”

38 Tôi nói, “Bây giờ, tốt hơn anh đừng để Bob biết điều đó.” Đó là cha của anh ấy, anh em biết đấy. Và ông ấy cũng là tín đồ Giám Lý, một cách mù quáng, anh em biết đấy.

39 “Ồ,” anh ấy nói, “Anh Branham, anh không biết một người ngũ tuần là gì—gì sao?”

Tôi nói, “Tôi nghĩ vậy.”

Nói, “Đó là một tín đồ Giám Lý Chính thống.”

40 Điều đó gần như đúng, Giám Lý Chính thống. Đúng vậy. Nếu giáo hội Giám Lý sẽ tiếp tục với sứ điệp của nó, nó sẽ đi ngay vào ngũ tuần. Hội—Hội thánh thật đã có.

41 Không, không coi thường đối với giáo phái của anh em bây giờ, thưa anh em. Hiểu không? Bởi vì, ngũ tuần không phải là một tổ chức. Họ đã cố gắng làm điều đó, nhưng họ chắc chắn đã thất bại trong việc đó. Hiểu không? Đó là một kinh nghiệm. Vâng. Ngũ tuần dành cho người Công giáo, hay—hay người Do Thái, hay bất cứ ai mà có...Ngũ tuần là một kinh nghiệm, không phải là một tổ chức.

42 Và bây giờ nếu mọi người đã mở Kinh Thánh của mình, hoặc gấp lại, mà anh em muốn đọc với tôi một vài Lời. Tôi thích đọc

Lời, còn anh em? Bởi vì, rốt cuộc, những gì tôi muốn nói có thể sai, bởi vì tôi là một con người. Nhưng những gì Ngài nói không thể sai. Thấy không? “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi.” Ô! Điều đó chẳng tuyệt vời sao? Lời Ngài sẽ không bao giờ sai. Thật là một điều vinh hiển biết bao! Lời Ngài sẽ không bao giờ sai.

⁴³ Bây giờ chúng ta hãy đọc tối nay từ, và rút ra một bối cảnh nhỏ từ, những gì tôi sẽ lấy cho một đề tài, ý Chúa. Đó ở trong Sách A-mốt, lời tiên tri của A-mốt. Và ông đã sống khoảng bảy trăm và...Tôi nghĩ đó là khoảng bảy trăm tám mươi bảy năm trước khi Đấng Christ đến. Chúng ta hãy lật đến chương thứ 3 của A-mốt, Lời của Chúa bởi A-mốt. Và tôi—tôi thích con người này. Ông được coi là một trong những tiểu tiên tri, nhưng ông chắc chắn có Lời của Chúa.

Hỡi con cái Y-sơ-ra-ên, hãy nghe lời này mà CHÚA đã phán nghịch cùng các người, Hỡi dân Y-sơ-ra-ên, tức là nghịch cùng cả họ hàng mà Ta đã mang lên khỏi xứ Ê-díp-tô, mà rằng,

Các người chỉ biết Ta biết...tất cả các họ hàng trên đất: vậy nên Ta sẽ thăm phạt các người vì mọi điều tội lỗi của các người.

Nếu hai người không đồng ý với nhau, thì há cùng đi chung được sao?

Một con sư tử sẽ gặm thét trong rừng, khi nó không bắt được con mồi? sư tử con sẽ kêu khóc từ nơi hang của nó, nếu nó không bắt được gì?

Con chim nếu chẳng có bẫy gài để bắt nó, thì nó há sa vào trong lưới giăng ra trên đất sao? bằng chẳng bắt được gì thì lưới, há có dựng lên khỏi đất?

Sẽ thổi kèn trong thành phố, và dân sự há chẳng sợ hãi sao? Sự tai vạ há có xảy ra cho một thành kia, nếu mà CHÚA đã chẳng làm?

Chắc chắn Chúa...sẽ không làm việc gì, mà Ngài chưa tỏ những sự kín nhiệm của Ngài cho tôi tớ Ngài là các đấng tiên tri.

*Sự tử gầm thét, ai mà chẳng sợ? Chúa là ĐỨC CHÚA TRỜI
đã phán, thì ai mà chẳng nói tiên tri?*

44 Cầu xin Chúa gia ơn phước của Ngài cho những Lời này.

45 Đôi mắt nhỏ bé của ông phải nheo lại, khi mặt trời nóng bỏng chiếu xuống buổi sáng đỏ và lấp lánh trên bộ râu bạc trắng và mái tóc của ông, khi ông đứng trên ngọn đồi phía bắc Sa-ma-ri và nhìn bao quát thành phố. Quần áo của ông khá bình thường, và chân ông đầy bụi. Ông không nhìn vào quá nhiều thứ, nhưng ông đã có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY cho dân sự.

46 Thật khác với sự truyền bá phúc âm hiện đại của chúng ta ngày nay! Thật là một sự thiết lập khác biệt mà chúng ta có, so với ông!

47 Người trẻ tuổi này, không ai khác hơn là A-mốt, một tiên tri thật của Chúa, với Lời của Chúa, dành cho dòng dõi tội lỗi đó! Con người nhỏ bé, không sợ hãi này đã nói tiên tri trong thời của Giê-rô-bô-am thứ nhì.

48 Giê-rô-bô-am là người thông minh, rất thông minh, khôn ngoan, nhưng ông là người sùng bái thần tượng. Và Giê-rô-bô-am đã dẫn dắt vương quốc của ông đến đỉnh cao của nó, nhưng ông lại thờ hình tượng. Ông đã làm điều đó trong cách sai lầm. Nhưng vương quốc đã thịnh vượng dưới thời Giê-rô-bô-am.

49 Và, thông thường, sự thịnh vượng gây ra tội lỗi. Nhiều người xem sự thịnh vượng như những ơn phước. Nó sẽ là, nếu chúng ta có thể giải quyết nó đúng. Nhưng nó thường dẫn đến tội lỗi, làm ô nhục Đức Chúa Trời.

50 Vương quốc đang hưng thịnh trong thời của ông. Và, dân sự. Ông đã liên minh với tất cả các quốc gia xung quanh mình.

51 Và cách mà Y-sơ-ra-ên đã trôi dạt vào tội lỗi khủng khiếp, đã xa cách Đức Chúa Trời, đã cách xa những điều răn của Ngài và những giềng mối của Ngài, và đã đi ra, hoàn toàn, trong cơn giận dữ. Những người phụ nữ bước đi trên đường phố, trong những bộ đồ đẹp đẽ, lố lăng nhất của họ. Những người đàn ông đi loanh quanh, cờ bạc và uống rượu. Ngày nay, chúng ta gọi nó là những quán rượu, nơi của những cuộc vui chơi, rộng mở trong thành phố.

52 Tội lỗi bị coi thường bởi chức vụ, cứ phơi bày ra. Một nơi tuyệt đẹp, một trung tâm tuyệt vời cho khách du lịch, và nó nằm rộng mở. Tội lỗi không bị quở trách trên bục giảng nữa. Nó đã được thả lỏng.

53 Và khi lời tiên tri này xuất hiện, dường như nó sẽ không... Nó sẽ là điều cuối cùng có thể xảy ra. Theo những gì nhà tiên tri này đã nói với họ, đó sẽ là điều cuối cùng có thể xảy ra với họ, từ cách ông đã nguyên rửa thế hệ đó. Nhưng, tuy nhiên, trong vòng năm mươi năm, vương quốc của họ đã hoàn toàn bị xóa sạch khỏi trái đất.

54 Đức Chúa Trời phán Lời Ngài. Và Lời Đức Chúa Trời giống như Hạt giống. Và khi Nó được gieo, khi vị tiên tri đó đến với Lời của Chúa và nói những lời này, chúng phải ứng nghiệm, nếu chúng là Lời Đức Chúa Trời. Khi Lời—Lời của Chúa được xúc đầu, và Nó là Lời của Chúa, Nó buộc phải đặt đúng nơi của Nó trong mùa của Nó.

55 Chúng ta có thể thấy Nó, sau hàng ngàn năm, chiếm chỗ của Nó ngày nay. Nó phải làm điều đó, bởi vì Đó là Lời của Chúa, và Nó không thể hư mất.

56 Ngày nọ người nào đó đã nói với tôi, và nói, “Sáng thế ký là sai, và sáu ngày của sự sáng tạo, mà Ngài đã phán.”

57 Tôi nói, “Sáng thế ký 1 đến (Sáng thế ký) 2 là một điều hoàn toàn khác biệt.” Chương 1 của Sáng thế ký nói, “Ban đầu Đức Chúa Trời đã dựng nên trời và đất,” dấu chấm. Ngài đã làm nó như thế nào, và khi nào Ngài làm nó, điều đó tùy thuộc vào Ngài. Vâng. Thế thì, “Thế gian là vô hình, và trống không,” rồi chúng ta khởi sự từ đó, cho sự sáng tạo. Nhưng, “Ban đầu,” bao xa, chúng ta không biết. Tất cả những hạt giống đó mà Ngài đã có trong đó khi nước chảy ra, sự sống trở lại trên trái đất, làm tươi mới trái đất. Và khi Lời Đức Chúa Trời được gieo, không có gì có thể ngăn cản Nó xảy ra.

58 Và nhà tiên tri thân mến không sợ hãi này đến từ nơi nào không biết. Điều duy nhất chúng ta được kể về, rằng ông là một người chăn gia súc. Chúng ta không biết cha của ông là ai. Chúng

ta không biết mẹ ông là ai. Chúng ta không biết người nào trong tổ tiên của ông ở đâu, không biết gì về ông.

59 Đó thường là cách những con người từ Đức Chúa Trời sai đến xuất hiện. Họ đến từ nơi nào không biết, và biến mất cùng một cách. Chúng ta không có hồ sơ về người đó, những gì đã xảy ra.

60 Giê-rô-bô-am vĩ đại này, là một—một năng lực trí tuệ vĩ đại, và ông đã có đất nước trong sự thịnh vượng, tuy nhiên, trong tội lỗi.

61 Tôi tự hỏi, nếu chúng ta không thể chỉ xếp loại người đó một chút tối nay với đất nước của chính mình, dân tộc của chính mình, trong cách tội lỗi nó xảy ra. Tuy nhiên, sự thịnh vượng, tôi nghe, chúng ta sẽ bị cắt giảm thuế, ngay lập tức. Dĩ nhiên, bất cứ ai cũng có thể đọc giữa những hàng người ở đó, cuộc bầu cử sắp đến. Nhưng, vân vân, tất cả những điều này đang diễn ra.

62 Y-sơ-ra-ên, những thầy giảng, những thầy tế lễ, và chính quyền đã để lại Lời của Đức Chúa Trời, và một sự thỏa hiệp. Và đó là lý do đất nước ở trong tình trạng như vậy, mặc dù họ có thật nhiều thầy tế lễ, và đúng như nhiều thầy giảng như họ đã từng có. Nhưng họ đã lìa bỏ Lời Đức Chúa Trời, đã lìa bỏ Nó. Và luôn luôn vào lúc đó, rằng Đức Chúa Trời sai người nào đó đến từ nơi nào đó, để đưa nó trở lại con đường của nó lần nữa. Người nào đó không sợ hãi sẽ đứng dậy với Lời của Chúa và lay chuyển dân sự trở lại với Lời lần nữa.

63 Tôi chỉ để ý ở đây. Tôi đã viết ra điều gì đó ở đây, mà có lẽ tôi muốn tham khảo lại. Đó là ở chương thứ 2, câu thứ 4. Tôi muốn đọc nó. Hãy lắng nghe người trẻ tuổi này nói ra điều này.

CHÚA phán như vậy; Vì có ba sự vi phạm này của Giu-đa, và...bốn, nên Ta sẽ không bỏ hình phạt khỏi nó; bởi vì họ đã xem thường luật pháp của CHÚA, và không vâng giữ các điều răn của Ngài, và những lời nói dối của họ đã khiến họ phạm sai lầm, sau khi tổ phụ họ đã bước đi:

64 Thấy sứ điệp của ông ở đâu không? Đặt nó trở lại cho đúng, rằng họ đã đi ra khỏi Lời của Đức Chúa Trời. Đối với bất kỳ độc giả Kinh Thánh nào, điều đó làm cho anh em biết rằng ông là một tiên tri thật. Ông đặt họ trở lại đúng trên Lời, nơi họ đã sa ngã.

⁶⁵ Ô, có lẽ các giáo hội của họ đã thịnh vượng. Họ có lẽ đã có những tòa nhà đẹp. Thành phố của họ có lẽ quyến rũ hơn Phoenix. Ở Sa-ma-ri, như tất cả chúng ta đều biết, là một trung tâm du lịch lớn. Thậm chí là, nơi đẹp đẻ.

⁶⁶ Nhưng, tuy nhiên, họ đã xa cách Đức Chúa Trời. Và Đức Chúa Trời đã sai sứ giả này đến với họ. Thật là một sứ điệp về sự quở trách từ Đức Chúa Trời! Nhà tiên tri nhỏ bé này đã mang họ ra.

⁶⁷ Bây giờ, A-mốt đã đến từ đồng vắng, đến với thành phố hào nhoáng. Không ngạc nhiên khi đôi mắt nhỏ bé được Đức Chúa Trời ban cho của ông nheo lại khi ông leo lên đỉnh đồi. Ông...

⁶⁸ Không giống như một khách du lịch, các quý bà, sẽ nói, “Hãy xem tất cả việc mua sắm mà phụ nữ đang làm. Hãy xem những phong cách mới mà họ đã có ở đây,” hay không như một số ông sẽ nghĩ, “Các sông bạc, và vân vân, rất lớn trong thành phố,” hoặc bởi vì họ có thể ngồi trên các góc phố và nhìn xem sự đi qua của những người khác kêu gọi tình dục, tính dâm dục.

⁶⁹ Nhưng vị tiên tri này, mắt ông nheo lại vì tội lỗi mà ông đã thấy trong thành phố. Không phải nhúu lại vì những điều mà ông đang ngưỡng mộ, nhưng để thấy họ đã đi xa cách Đức Chúa Trời như thế nào, dân sự mà đã được kêu gọi và được lựa chọn. Anh em có để ý ở đây không? Ngài phán, “Ta không biết dân nào khác ngoài các người. Ta đã dẫn các người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và rồi các người đi khỏi Ta như thế.”

⁷⁰ Và khi nhà tiên tri này, đến từ một người chăn gia súc ở miền bắc, với Lời của Chúa, ông đã nhìn vào thành phố đó như thế nào. Chắc phải lau mồ hôi. Quần áo của ông thô kệch. Và có lẽ không đủ tiền để thuê cho ông một—một căn phòng cho đêm đó. Điều đó không có gì quan trọng với ông. Ông có một sứ điệp đang nóng cháy trong lòng, và ông phải phân phát nó ra. Không chỉ thế thôi, nhưng sự xúc dầu của Đức Thánh Linh đã đánh gục ông trong đồng vắng ở đó, đã làm ông nhắm mắt khỏi sự hào nhoáng của thế gian.

⁷¹ Và bất cứ đây tớ nào được xúc dầu của Đấng Christ, mắt họ bị mù khỏi những việc thuộc về thế gian. Họ không nhìn những điều đó. Họ không tìm kiếm chúng. Họ có một điều: Đấng Christ

ở trước họ. Đó là tất cả những gì họ thấy. Họ không sợ hãi bất cứ điều gì. Đấng Christ ở trước họ. Một Sứ điệp phải được đến với dân sự, và họ không dừng lại ở điều gì cả. Anh em không thể đốt Nó ra khỏi họ. Anh em có thể tống họ vào tù, nhà tù, bất cứ điều gì anh em muốn. Họ đến ngay từ nó lần nữa. Đó là sự xúc dầu của Chúa. Vàng.

⁷² Ông nhìn vào sự suy đồi thuộc linh của thành phố, sự vô đạo đức, và sự suy đồi thuộc linh của thành phố.

⁷³ Tự hỏi có bao nhiêu tội tở của Chúa, băng qua núi trên đây, để ngược nhìn Phoenix? Anh em đến đây vì sự hào nhoáng, và ánh mặt trời, và sự nghỉ ngơi, mà chúng ta có thể nói không có sự sáng về thành phố đó.

⁷⁴ Ở đây cách đây không lâu, lần trước tôi đã ở đây, đang ngồi trên Núi phía Nam, vợ tôi đang ngồi phía sau đó, Tôi đang nói chuyện với nàng. Tôi nói, “Khoảng ba hay bốn trăm năm trước thung lũng là một nơi tuyệt đẹp, không nghi ngờ gì, khi Sông Salt chảy qua đây, và những con sói đồng cỏ, và vân vân, và sự nở hoa của cây xương rồng. Hãy nhìn xem nó như thế nào...Toàn bộ sự việc đã trở thành một khối kết hợp của tội lỗi.”

Và nàng nói, “Ồ, thế thì điều gì mang anh đến đây?”

⁷⁵ Tôi nói, “Đây là những gì mang anh đến đây. Mặc dù trong sự tối tăm của nó và trong tội lỗi ở trong thành phố, có một số lời chứng về Chúa, những bức tượng sống động của Đấng Christ, ở dưới đó. Anh đến để sánh vai với họ, để chiếu ra Ánh sáng Phúc âm. Một số anh em lớn tuổi thân mến đó ở góc phố nào đó, đã làm việc đó, và đổ mồ hôi, và kêu khóc và cầu nguyện nó, với một sứ điệp trong lòng họ. Anh đến để góp phần của anh với họ, để chiếu ra một Ánh sáng của Phúc âm thuần khiết của Chúa Jêsus Christ đến khu vực đô thị lớn của thành phố Phoenix này.”

⁷⁶ Trong việc đó, mặc dầu, nó có thể là một nơi tuyệt vời; nếu con người chỉ nhận lấy những thành tựu của mình mà anh ta có thể làm, để xây dựng những ngôi nhà đẹp để giống như trên Núi Camelback, Núi Cavalier. Khi tôi đi qua đó, ồ, cách đây ba mươi lăm năm, đó là một sa mạc. Chúng tôi chạy qua đó trên

lưng ngựa. Và trên Núi phía Nam ở đây, đuổi theo những con lừa và ngựa.

⁷⁷ Và bây giờ nó trở thành một khu vực đô thị lớn của thành phố lớn quá sức tưởng tượng này. Nó đang phát triển thành hàng vạn lần hàng ngàn. Nó kéo dài ra, cho đến bây giờ sự mục nát của chính các thành phố mang nó đến một sự hỗn loạn. Sương khói đang tràn vào. Độ ẩm của các bạn cũng tồi tệ như ở Jeffersonville, Indiana, trong Thung lũng Ohio. Sự tước tiêu...Con người luôn luôn làm ô nhiễm thế giới. Khi người da đỏ Anh-diêng đã có nó, nó là một nơi tuyệt đẹp. Nhưng khi người da trắng bước vào, anh ta mang theo tội lỗi của mình, và rượu, và sự vô đạo đức. Và anh ta đã làm ô nhiễm các vùng đất cho đến khi nó trở nên không có gì ngoài một bãi rác. Thật là một điều đáng để xem xét! Đức Chúa Trời sẽ xóa sạch nó khỏi mặt đất, một trong những ngày này.

⁷⁸ Và Ngài đang chọn một dân, trong sự công bình, mà sẽ thống trị trên trái đất, khi Ngài trị vì là Vua. Ngài đang chọn dân sự Ngài vì Danh Ngài, một dân cho Vương quốc Ngài.

⁷⁹ Vậy thì, nhóm người Y-sơ-ra-ên thông minh, tri thức, khôn ngoan này; tổng thống hay vị vua tri thức, quyền lực, vĩ đại của nó, Giê-rô-bô-am, là một người thông minh; và họ sẽ nghe vị tiên tri nhỏ bé, vô danh này không? Sứ điệp tuyệt vời này, đang bùng cháy trong lòng ông, liệu ông có thể đi qua các đường phố, và dân sự, phụ nữ sẽ, ăn mặc tử tế lần nữa, những người đàn ông sẽ rời khỏi các quán rượu và những nơi tội lỗi, và quay lại với Đức Chúa Trời về sự giảng dạy của người nhỏ bé, vô danh này không? Đó là một câu hỏi có thể đã đến trong đầu ông, hay nó xảy ra với tôi, khi tôi thấy ông đứng đó, và cái đầu hói, nhỏ bé của ông đang tỏa sáng trong ánh mặt trời. Bộ râu bạc phất phơ quanh chiếc áo khoác của ông. Nhìn xuống qua đó, và nhìn vào thành phố đó, và mắt ông nhúu lại, và tim ông đập mạnh.

⁸⁰ Và tuy nhiên, trong đó, ông đã thấy Vương quốc của Đức Chúa Trời, mà sẽ được thiết lập ở đó, tất cả đều đắm chìm trong tội lỗi. Và với sự quả trách từ Đức Chúa Trời, điều đó sẽ quả trách từ nhà vua đối với người ăn xin trên đường phố, mọi thầy tế lễ, thầy giảng, vua, kẻ cầm quyền, quân vương, bất kể người đó là ai,

ông đều có sự rửa sả của Đức Chúa Trời giáng trên họ. Bởi vì họ... Anh em nghĩ họ sẽ tiếp nhận ông.Ồ, họ sẽ hiểu điều đó không?

⁸¹ Nên nhớ, ông không có sự tiến cử nào. Ngài khác hẳn với những nhà truyền bá phúc âm của chúng ta ngày nay. Ông không có sự giới thiệu nào từ các thầy tế lễ. Họ thậm chí không biết người đó là ai. Nhưng có một Đấng biết ông là ai. Đó là Đấng đã sai ông đến. Đó là tất cả được tính đến, đối với ông, chừng nào ông biết mình được sai đến từ đâu. Sứ điệp của Ngài phải được đưa ra giống như vậy, và không phân biệt.

⁸² Ông không có giấy ủy nhiệm giáo phái nào để hỗ trợ ông khi ông đi vào thành phố, để đến với hiệp hội mục sư truyền đạo, nói, “Thưa các anh em của tôi, tôi được sai đến trong nhóm nào đó *này*, nhóm tôn giáo *này*. Tôi thuộc về *nhóm này nhóm kia*.” Ông không có điều đó. Ông không có bất kỳ điều gì trong những điều đó. Ông cũng không có thể thông công để cho thấy rằng ông thậm chí đứng trong sự thông công tốt với hiệp hội mục sư truyền đạo từ đất nước ông đến. Ông không có sự hợp tác cho chiến dịch của mình. Ông thậm chí không bao giờ hỏi ý kiến bất cứ ai về điều đó.

⁸³ Con người nhỏ bé đó đang đứng trong một nơi khó khăn. Sẽ là đủ cho một người quay lại và đi về, và nhận lấy lại bầu gia súc của mình, bỏ đi nơi ông đã để lại, nếu ông chỉ suy nghĩ.

⁸⁴ Nhưng, anh em thấy đấy, con người này không có suy nghĩ thứ hai. Ông không nghĩ về bất kỳ giấy ủy nhiệm nào, ông cũng không nghĩ về thể thông công. Ông chỉ nghĩ về một điều, và đó là Lời của Chúa. Đức Chúa Trời đã ban Nó cho ông với một trách nhiệm, rằng ông phải đi qua đó và nói tiên tri. Tất cả điều đó không tạo nên sự khác biệt nào đối với ông. Ông đã có Lời của Chúa, và do đó ông cảm thấy mình không cần giấy ủy nhiệm, hay bất cứ lời đề nghị nào, hay bất cứ sự hợp tác nào. Điều duy nhất ông cần, là, ông có sự hợp tác với Đức Chúa Trời, và chỉ cần thế thôi. Chừng nào ông còn ở trong ý muốn của Chúa, điều đó có gì quan trọng? Chừng nào ông biết rằng sứ điệp của mình là từ Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ chứng thực sứ điệp đó. Ông phải làm vậy.

⁸⁵ Và khi ông mang đến sứ điệp, có vẻ như sẽ có tất cả các thầy tế lễ, và các thầy giảng, và các đấng tiên tri của thời đại đó, sẽ đến và ăn năn, bởi vì họ đã nhìn thấy tình trạng của nơi đó, thấy sự băng hoại đạo đức. Nhưng khi ông bắt đầu nói tiên tri với Lời của Chúa, Nó đã xa lạ đối với họ. Họ không biết gì về Nó.

⁸⁶ Đó là một bức tranh hoàn toàn về điều đó ngày nay. Xa lạ, sứ điệp của Chúa! Giáo hội không biết gì về điều đó. Khi họ nghe nhiều người đứng lên và đưa ra một sứ điệp bằng tiếng lạ, và đưa ra sự thông giải cho nó, và nói một điều nào đó sắp xảy ra, dân sự quay đầu và bỏ đi; nghĩ rằng mọi người bị điên. Họ thấy người nào đó đứng lên trong Thánh Linh và nói tiên tri, hay đưa ra một sứ điệp từ Chúa, ồ, những người của thế giới giáo hội ngày nay nghĩ rằng người đó đã mất trí. Đó là sự xa lạ với họ, bởi vì họ cũng ở trong tình trạng tương tự, ngày nay, như Sa-ma-ri đã ở trong thời đó.

⁸⁷ Nhưng, hãy nhớ, khi các quốc gia trở nên, hay hội thánh của Đức Chúa Trời luôn ở trong tình trạng đó, Đức Chúa Trời đã có thể dấy lên một tiên tri với Lời của Chúa cho họ. Chắc chắn vậy.

⁸⁸ Họ đã quên điều đó, cách đây đã lâu. Nhưng họ nên nhớ, bất kể họ có thể tra cứu qua những quyển sách của họ, và xem thử họ có một người nào đó xuất thân từ một số trường của họ, tên là Tiến sĩ A-mốt, hay không. Họ nên biết, rằng, “Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cái, hay các đấng tiên tri, để mang đến Lời Ngài.”

⁸⁹ Và cũng chính Đức Chúa Trời đó cũng có thể làm tối nay như Ngài đã có lúc đó. Và điều đó, chắc chắn, đã gây hiểu lầm cho dân sự. Ngài có thể dấy lên những con người, xúc dầu cho những con người, để mang đến Lời Ngài. Ngài có thể đặt Lời vào trong một người, sai người ấy đến, và chứng minh rằng Ngài là Đức Chúa Trời, bởi người đó sẽ tự hạ mình và đầu phục Đức Chúa Trời, và không sợ nhận lấy Đức Chúa Trời theo Lời Ngài. Ngài có thể làm điều đó, và Ngài sẽ làm điều đó. Ngài đã hứa Ngài sẽ làm.

⁹⁰ Và Lời Ngài, dĩ nhiên, đã được chứng thực cho họ trong thời đó. Bởi vì, trong khi cùng một thế hệ đó vẫn còn tồn tại, tất cả những gì A-mốt đã nói tiên tri đã ứng nghiệm.

91 Tôi tự hỏi ngày hôm nay, bây giờ, rằng nếu A-mốt muốn đến với chúng ta, chúng ta sẽ tiếp nhận ông ngày hôm nay không? Phoenix sẽ tiếp nhận A-mốt không? Nếu nơi nào đó bằng qua ngọn núi ở đây, nơi nào đó, hoặc xuống từ vùng nào đó của đất nước, đã đến một người nhỏ bé, ăn mặc thô kệch như thế, bước vào đây và gọi các mục sư truyền đạo để ra lệnh, và nói, “Tôi có Lời của Chúa,” anh em nghĩ chúng ta sẽ tiếp nhận ông không? Chắc chắn không.

Điều đầu tiên chúng ta sẽ hỏi ông ấy, “Anh ở với nhóm nào?”

92 Và điều gì sẽ xảy ra nếu ông quay lại, nói, “Nhóm Thiên đàng”? Điều đó tôi e rằng, hầu như xa lạ với chúng ta.

93 Nhưng đó là cách nó đã xảy ra lúc đó. Và ngày nay có lẽ cũng giống như vậy nếu A-mốt xuất hiện.

94 Chúng ta hãy, chỉ vì những gì tôi đã nói, hãy đưa ông ấy đến đây, chỉ một lát, và xem những gì chúng ta nghĩ ông sẽ làm. Anh em biết ông sẽ làm gì không? Tôi tin rằng ông sẽ không đồng ý với toàn bộ cơ cấu của chúng ta. Vâng, thưa quý vị. Ông sẽ không đồng ý với những giáo lý giáo phái của chúng ta. Ông sẽ lên án những người Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Công giáo, và Ngũ Tuần. Ngài sẽ đánh giá toàn bộ sự việc. Chắc chắn ông sẽ vậy. Ông không đồng ý với những giáo lý giáo phái của họ. Ông sẽ đi thẳng đến nền tảng cơ bản của Lời, và bắt đầu ngay trên Lời. Ông sẽ bắt đầu chiến dịch của mình dựa trên CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

95 Tại sao, tại sao, anh em nghĩ Phoenix sẽ tiếp nhận nó? Anh em có nghĩ Louisville sẽ tiếp nhận ông không; New York, Boston, Massachusetts, hay có thể là bất cứ nơi nào, California? Không, thưa quý vị. Họ sẽ bắt con người nhỏ bé đó giam vào tù nhanh chóng như có thể được khi ông đến đó. Chắc chắn sẽ. Họ chắc chắn sẽ làm điều đó. Nếu ông quay trở lại với Lời, tôi chắc chắn họ sẽ làm, bởi vì mọi nhóm người sẽ bất đồng với ông. Sẽ không có một người nào đồng ý với ông, bởi vì họ phải giữ những truyền thống của họ để không đồng ý với Lời.

96 Chúng ta phải nhớ rằng ông là một tiên tri thật. Nếu ông đã là, và nếu ông là một nhà tiên tri được sai đến từ Đức Chúa

Trời, ông sẽ có một mục tiêu đối với ông, một dấu hiệu rõ ràng mà chúng ta biết ông là một tiên tri: ông sẽ ở lại với Lời. Bởi vì, đó là nơi Lời của Đức Chúa Trời đã đến, là đến với các vị tiên tri.

⁹⁷ Anh em biết ông sẽ làm gì không? Ông sẽ quở trách và lên án thế hệ này. Ông sẽ lên án mọi phụ nữ tóc ngắn trong nước. Ông sẽ lên án mọi thầy giảng giáo phái. Ông chắc chắn sẽ làm vậy. Ông sẽ lên án mọi người hút thuốc, mọi phụ nữ mặc quần đùi hay quần dài. Ông sẽ xé chúng ra từng mảnh. Tại sao? Nó chống lại Lời. Hoàn toàn đúng.

⁹⁸ Anh em nghĩ chúng ta sẽ tiếp nhận ông ấy không? Không chút nào. Họ không muốn nhận ông.

⁹⁹ Ông sẽ lên án những điều vô đạo đức của giáo hội. Ông đưa ngón tay nhấn nheo già nua đó chỉ vào mặt các thầy giảng và nói, “Các anh muốn nói với tôi rằng các anh tự xưng mình là đầy tớ được xức dầu của Đức Chúa Trời, và sẽ đứng trên bục giảng và để cho phụ nữ của anh em ăn mặc khêu gợi giữa những người đàn ông của anh em, và những thứ như thế à? Để cho những phụ nữ trẻ của anh em đứng lên như thế sao? Các anh sẽ cho phép người đàn ông của mình kết hôn hai hay ba lần, và làm chấp sự trong các nhà thờ sao? Các anh muốn nói với tôi rằng các anh sẽ nắm giữ chứng chỉ mà mình có trong tay, và gạt bỏ Lời Đức Chúa Trời à?”Ồ, chào ôi! Ông sẽ quở trách sự việc. Vâng, thưa quý vị. Sự vô đạo đức của giáo hội, và sự vô đạo đức của các thành viên, ông sẽ nguyên rửa nó. Chào ôi! Mọi thành viên, ông sẽ quở trách. Mọi giáo lý thần học do con người làm ra, ông sẽ xé sự việc ra từng mảnh.

¹⁰⁰ Bây giờ, anh em có thể tiếp nhận một người như thế không? Không. Họ sẽ không làm điều đó. Họ chắc chắn sẽ không làm điều đó. Họ sẽ đưa người đó ra khỏi thành phố nhanh nhất như có thể được. Tại sao, hiệp hội sẽ nhóm lại với nhau, và nói, “Này, chúng ta phải làm điều gì đó về điều này. Hãy nói với hội chúng của anh đừng đến đó để nghe điều đó.” Không. Không. Chúng ta sẽ không tiếp nhận ông, không chút nào, chúng ta sẽ không tiếp nhận ông. Chắc chắn vậy. Họ không thể làm điều đó.

¹⁰¹ Hãy lắng nghe ông nguyên rửa.Ồ, tôi thích nó ở đây. Tôi đang nhìn ngay xuống những gì ông nói. Ông nói, “Chính Đức Chúa Trời mà các ngươi tuyên bố hầu việc sẽ hủy diệt các ngươi.”

¹⁰² Ông sẽ nói điều tương tự ngày hôm nay. Người Mỹ chúng ta đã bao bọc chính mình trong rất nhiều điều kỳ diệu, rất nhiều tòa nhà lớn, và những con số lớn trong các tổ chức của chúng ta, và tất cả sự nổi tiếng tốt đẹp này, và các mục sư thần học viện là những người được huấn luyện để giữ sự bình an của họ và không nói gì về điều đó, bởi vì họ sợ họ sẽ bị dứt phép thông công khỏi giáo hội. Chắc chắn vậy. Nó sẽ làm nổ tung điều đó ra từng mảnh, vì nó chống lại Lời. Chắc chắn vậy. Và chính Đức Chúa Trời mà chúng ta tuyên bố hầu việc sẽ—sẽ đốt cháy điều này, một trong những ngày này. Ngài sẽ nổ tung nó ra từng mảnh.

¹⁰³ A-mốt sẽ không thay đổi lời nói của mình, nếu ông ở đây ngày hôm nay. Hãy ở lại ngay với Lời!Ồ! Gì vậy? Hãy nghe ông nói với họ ở đó, “Đức Chúa Trời đã yêu thương các ngươi. Ngài đã mang các ngươi đến. Ngài đã làm cho các ngươi thành một dân tuyển chọn.”

¹⁰⁴ Tôi muốn nghe ông ấy trong một nhà thờ Ngũ Tuần một lần. Anh chị em tin ông là A-mốt, có lẽ anh chị em nên tránh xa khỏi tôi sau đó, trong một thời gian ngắn. Hiểu không? Vâng, ông sẽ nói với họ. Ông sẽ thẳng tay. Ông sẽ làm nổ tung nó thật mạnh như có thể được, và nói cho họ biết họ đã thiếu hụt Lời ở đâu.

¹⁰⁵ Đức Chúa Trời đã mang anh em ra khỏi những nhà xác, do con người làm ra này, cách đây nhiều năm! Cách đây năm mươi năm, những người cha và người mẹ của anh em đã ra khỏi những hệ thống này mà đã trói buộc và đưa cả thế giới vào trong chúng. Và Đức Chúa Trời đã ban sự thương xót của Ngài xuống và kêu gọi anh em ra khỏi tội lỗi và những thứ mà—mà đã có trong hội thánh. Và bây giờ anh em quay lại ngay, giống như Sa-ma-ri đã làm. Rằng, Đức Chúa Trời đã mang họ ra khỏi các nước, và họ quay lại ngay và họ đã liên minh với đất nước đó, chúng ta ngày nay như thế nào, và đang cố gắng cạnh tranh với những giáo hội giáo phái lớn đó. Chúng ta đang xây dựng những trường học lớn hơn. Gì vậy? Chúng ta không cần những trường học lớn. Điều đó ổn thôi; Tôi không có gì để nói chống lại nó.

¹⁰⁶ Nhưng mỗi khi anh em lấy một người sáng lập hay một nhà lãnh đạo xuất hiện trong thời của ông ấy, ồ, người đó sẽ làm điều tốt trong thời của mình, nhưng, ngay khi người đó chết, thì họ sẽ xây dựng một tổ chức trên đỉnh cao công việc của người. Rồi họ sẽ đưa một đám Ricky nhỏ vào đó, và Elvise, và, điều đầu tiên anh em biết, họ vắn vẹo sự việc để làm cho nó phù hợp với chính họ. Và rồi người *khác* này đến và anh ta tiêm vào thứ gì khác, bởi vì anh ta là một sinh viên trí thức tuyệt vời ở đâu đó từ trường đại học Harvard, hay điều gì đó. Và điều đầu tiên, họ bắt đầu tiêm *điều này*, và lấy *Điều này* ra, và nói *Điều này* không có nghĩa là *điều đó* và *điều đó*. Anh em trở lại ngay trong vết xe đổ giống như vậy lần nữa. Vâng.

¹⁰⁷ Nếu A-mốt có mặt ở đây, ông sẽ cho nổ tung sự việc ngay thẳng xuống đất. Ông không bao giờ xây dựng chiến dịch của mình dựa trên bao nhiêu giáo hội mà ông có thể hợp tác với ông. Ông sẽ không bao giờ xây dựng giáo hội của mình dựa trên tổ chức nào đó hoặc bộ phận phe phái nào đó của giáo hội. Điều ông sẽ làm, sẽ xây dựng chiến dịch của mình dựa trên CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời sẽ ủng hộ ông như Ngài luôn luôn làm, chứng minh rằng điều đó đúng. Ông nói, “Đó là rắc rối. Có những sự nhốn nháo trong giáo hội của anh em.”

¹⁰⁸ Ông sẽ nói gì ngày hôm nay? Ông sẽ nói gì với Lời của Đức Chúa Trời ở đây trước chúng ta? Ti-mô-thê Nhì chương 3, nơi Nó nói, “Họ sẽ hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời; những kẻ bội ước, hay phao vu, không tiết độ, và những kẻ coi thường những người đang cố gắng sống đúng đắn; có hình thức tin kính, nhưng sẽ chối bỏ quyền phép đó.” Anh em nghĩ một tiên tri có thể được dấy lên và bỏ qua lời tiên tri đó không?

¹⁰⁹ Người sẽ nói, “Nó được ứng nghiệm trong mắt người ngày nay,” cách mà giáo hội sẽ trở nên hình thức, và cách mà những điều họ sẽ làm. Người sẽ—người sẽ mang đến cho trí nhớ của anh chị em những Lời đó của Đức Chúa Trời. Người sẽ mang đến cho anh chị em nhớ những gì Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ làm trong thời đại này, nếu A-mốt sống lại. Không chỉ thế thôi, nhưng Đức Chúa Trời sẽ chứng minh, bởi A-mốt, những gì Ngài

đã hứa thực hiện trong thời đại này. Chắc chắn vậy. Ngài sẽ. Ngài đã làm điều đó trong thời đó. Ngài luôn luôn làm điều đó. Chắc chắn vậy.

Chúng ta sẽ không tiếp nhận A-mốt nếu ông đã sống lại.

110 Bây giờ, làm thế nào, “Hình thức tin kính đó,” đứng lên ở đó trong—trong dàn hợp xướng, và—và xung quanh, những dàn hợp xướng mặc áo lễ dài lớn, và—và hát giống như các Thiên sứ; và nhảy múa, đêm hôm sau, giống như những con quỷ. Đúng vậy. Thấy không? Đó chính xác là sự thật. Một số người đi ra với những chiếc áo choàng dài, tuyệt vời, trông tươi như hoa như thế, và trông giống như loại Bản thể thiên sứ nào đó; và đứng lên đó và chối bỏ Lời, giống như bất kỳ tà linh nào. “Có hình thức tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của nó.” Hãy đi, nói về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, họ, ồ, ông sẽ—ông đuổi anh em ra khỏi nhà thờ. Hiểu không? Tại sao? Ông phải làm vậy. Nhưng họ sẽ đứng trong những nhà thờ này và để cho các thành viên của họ, trong tầng hầm, chơi nhạc kích động rock-and-roll.

111 Và hội mà gọi là Y.M.C.A. của chúng ta, tôi tự hỏi chữ C đó là viết tắt của chữ gì. Bước vào trong chỗ họ, anh em thậm chí hầu như không thể nghe thấy gì ngoài Danh của Chúa u...Đó có phải là Hội Rửa Sả Thanh Niên không?

112 Tôi đã ở lại, cách đây không lâu, trong một khách sạn, đối diện với hội Y.W.C.A. Và thật là một sự hổ thẹn khi nhìn thấy những cô bé ở ngoài đó trên sân nhà, cho đến khoảng chín giờ, cố gắng gập đôi chân của họ, làm động tác uốn éo. Đúng thế. Và tất cả họ, những thành viên của một giáo hội, hát trong dàn hợp xướng, và dạy trường Chúa Nhật. Không có gì ngoài ma quỷ, dạy dỗ những đứa trẻ ngoài đó trên sân nhà, một hệ thống đã được tạo nên, được gọi là tôn giáo. Chắc chắn vậy. Một tiên tri thật sẽ làm nổ tung điều đó trở lại ngay trong khối của địa ngục nơi nó bắt nguồn. Chắc chắn là đúng.

113 Anh em nghĩ A-mốt có thể đứng trên bục giảng và rao giảng Phúc âm, và nhìn ra một đám phụ nữ tóc ngắn và không lên án nó sao? Anh em nghĩ ông sẽ không trích dẫn Ê-sai 5, và Cô-rinh-tô Nhất 14 sao? Và, ồ, ông sẽ—ông sẽ không tuôn đổ điều đó lên sao? Chắc chắn vậy. Ông sẽ. Đi bộ xuống đường phố và thấy

những người phụ nữ mặc những bộ quần áo nhỏ bé này, trông giống như đàn ông, rất chặt đến nỗi hầu như phơi bày da thịt ra bên ngoài; đi xuống, uốn éo, đi đứng õng ẹo, bước đi như thế, kêu lằng kằng khi đi, và anh em nghĩ một người của Đức Chúa Trời sẽ không đứng trên bục giảng và la mắng điều đó sao? Khi mà, rất hiếm khi được nói từ—từ bục giảng. Và điều đó cũng xảy ra trong các giáo hội Ngũ Tuần. Điều đó hoàn toàn đúng. Sẽ không có gì quan trọng với A-mốt. Ừ-m. Một số...Ông sẽ là người mà sẽ nói điều đó. Ông hẳn không sợ, vì ông đã được xúc dầu của Chúa. Và nếu ông có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, thì đó phải là Lời của Chúa.

114 Ngài đến Sa-ma-ri, không phải để nhìn vào sự hào nhoáng của họ, để đếm xem họ có bao nhiêu tổ chức, và họ có bao nhiêu con số.

115 Như tôi đã nói đêm nọ, dường như, ngày hôm nay, rằng cả nhà thờ được xây dựng trên, điều chính yếu giữa các anh em ngày nay, của các giáo hội, là, “những con số, những con số,” một người cố gắng vượt lên người kia. “Những con số!” Đức Chúa Trời không đếm những con số. Ngài đếm tính cách. Tính cách là những gì Đức Chúa Trời đang tìm kiếm, người nào đó Ngài có thể đặt tay lên, người nào đó sẽ chịu yên lặng khá lâu.

116 Như chúng ta đã nói, “Những quyết định! Cả năm, chúng ta đã có *rất nhiều* quyết định.” Đó là *những hòn đá*, “sự xưng tội.” Và hòn đá có ích gì nếu không có một người thợ xây bằng đá với Lời Đức Chúa Trời sắc bén, để đẽo gọt người đó thành con trai của Đức Chúa Trời, hay là con gái của Đức Chúa Trời, và đặt người đó vào trong Hội thánh nơi người đó thuộc về? Lăn những hòn đá lên sẽ không làm nên tòa nhà. Anh em phải cắt chúng và tạo hình chúng.

117 Chúng ta cần những con người ngày nay, những người được xúc dầu, giống như A-mốt, điều đó sẽ cắt đứt thế gian khỏi người đàn bà đó và làm cho nàng trở thành con gái của Đức Chúa Trời, cắt đứt thế gian đó khỏi người đàn ông. Bất kể bao nhiêu ủy viên đã đuổi ông ra ngoài, hay bất cứ điều gì khác, ông sẽ đứng trên CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Vâng.

118 Chúng ta sẽ không tiếp nhận A-mốt, tôi không nghĩ, như thế này. Anh em nghĩ A-mốt sẽ làm gì khi ông bước vào một giáo hội Ngũ Tuần ngày nay, tuyên bố được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, và rồi thấy điều giống như vậy trong giáo hội Ngũ Tuần mà tuyên bố được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh? Tôi tự hỏi. Bây giờ, chúng ta có thể nói về những người Báp-tít, và Giám Lý, và Lutheran, nhưng, khi nó đến với cánh cửa bản thủ của chính chúng ta, thế thì điều đó thế nào? Đã đi ra khỏi Lờì của Đức Chúa Trời! Điều gì đó đi sai trật, ở đâu đó. Điều đó hoàn toàn đúng. Vâng. Họ đến và làm tất cả những điều khác nhau này, và tuyên bố được dẫn dắt bởi Thánh Linh, nhảy múa trong Thánh Linh, thậm chí đôi khi còn nói tiếng lạ.

119 Tôi tin vào việc nói tiếng lạ. Tôi tin vào sự nhảy múa trong Thánh Linh. Tôi tin vào sự la hét. Nhưng có nhiều điều hơn nữa đi với điều đó. Đúng vậy. Anh em làm tất cả những điều đó, và chối bỏ Lờì, thế thì có điều gì đó sai trật ở đâu đó, có linh sai. Ừ-m. Đức Chúa Trời không dẫn dắt dân sự Ngài đến những điều như vậy, dù sao đi nữa. Không. Ngài không.

120 Tôi nghĩ đã đến lúc đó là một bữa tiệc chia tay khác, một Tiệc Trà Boston khác, như đã nói. Hội thánh cần một người. Nó cần được làm sạch thật tốt.

121 Khi, Joan xứ Arc, trong thời đã trôi qua, giáo hội Công giáo đã không biết rằng nàng là một vị thánh khi nàng đang sống, bởi vì nàng đã thấy những khải tượng, có thể thông giải những giấc mơ, một người nữ đầy dẫy Thánh Linh. Và Đức Chúa Trời đã sử dụng người phụ nữ nhỏ bé. Và họ nghĩ nàng là một phù thủy. Và họ đã thiêu sống nàng như một phù thủy. Anh em biết điều đó. Chính các linh mục Công giáo đã làm điều đó. Hàng trăm năm trôi qua, và họ phát hiện ra nàng là một vị thánh. Sau đó, khi họ định phong thánh cho bà, họ phải làm sự đền tội. Vì vậy họ đã đào xác của những thầy tế lễ đó lên và ném chúng xuống sông, để đền tội. Anh em thấy, nó đi ngang qua ngay bên và họ không nhìn thấy nó. Họ đã làm gần giống như vậy với Thánh Patrick và tất cả những người còn lại của họ.

122 Không ngạc nhiên khi Chúa Jêsus phán, “Các người trang hoàng và tô trắng các ngôi mộ của các đấng tiên tri, và các người

là người đưa họ vào đó.” Đúng vậy. Những gì chúng ta cần ngày hôm nay là một A-mốt mà sẽ mang lại Lời của Chúa cho chúng ta. Chắc chắn vậy.

¹²³ Vậy thì, những tuyên bố của chúng ta và các thứ không có ý nghĩa gì trừ khi Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở đó để hỗ trợ cho những tuyên bố của chúng ta. Nếu đời sống của chúng ta không so sánh với những tuyên bố của chúng ta, thì có điều gì đó sai trật.

¹²⁴ Joan xứ Arc đã dẫn dắt nước Pháp đến với một nhà cách mạng. Họ cần một nhà cách mạng. Đó chính xác là những gì họ đã làm. Họ cần một nhà cách mạng, và nàng đã lãnh đạo nó. Nhưng sau cuộc cách mạng, là nơi sai lầm đã được thực hiện, họ cần một kẻ phản cách mạng để làm cho thẳng thắn—để làm thẳng lại những gì họ đang nổi loạn.

¹²⁵ Tôi nói giáo hội Ngũ Tuần là giáo hội gần gũi nhất mà tôi biết với Kinh Thánh ngày nay. Nếu không, tôi sẽ ở trong một số nơi khác. Đúng vậy. Tôi sẽ không đứng ở đây lãng phí thời gian của mình, nói với những người Ngũ Tuần, nếu tôi không nghĩ có một hy vọng. Đúng thế. Ngũ Tuần là đúng. Nhưng khi chúng ta cần Ngũ Tuần đến với nhau và những truyền thống của chúng ta bị phá bỏ, thì chúng ta cần một cuộc phản cách mạng. Chúng ta cần một sự phản công; Tôi đã có...không phải là một sự tuyên bố Ngũ Tuần, nhưng một sự làm trong sạch Ngũ Tuần đang đến.

¹²⁶ Đức Chúa Trời là thánh khiết. Họ phải sống thánh khiết bởi Ngài phải sống thánh khiết. Ngài là một Đức Chúa Trời thánh khiết. Kinh Thánh nói, “Nếu không có sự thánh khiết, không người nào sẽ thấy Chúa.” Đúng vậy. Sự Sống của Ngài là thánh khiết. Và nếu Sự Sống của Ngài ở trong anh chị em, nó làm cho anh chị em thánh khiết. Không có nó, anh chị em không thấy Chúa. Và nhìn xem nó đang trôi dạt đến đâu.

¹²⁷ Chúng ta là điều gì đó giống như Y-sơ-ra-ên trong những ngày đó, đầu vậy. Y-sơ-ra-ên nghĩ, bởi vì họ đang thịnh vượng, mọi thứ đang diễn ra tốt đẹp. Họ đã có một liên minh, trong thời của họ, với các thành phố khác. Và họ đã có một liên minh. Chính quyền đã có một liên minh với các mục sư truyền đạo, với các thầy tế lễ, với các nhà tiên tri. Và họ nghĩ điều này ổn thôi. Và họ nghĩ

điều đó chỉ làm đẹp lòng Chúa. Nhưng họ đã có một anh chàng nhỏ bé đã dấy lên và mang họ trở lại. Đúng thế.

128 Chỉ bởi vì họ thịnh vượng, đó là chỗ chúng ta phạm sai lầm. Sự thịnh vượng không phải là dấu hiệu của phước lành thuộc linh. Đúng thế. Không một chút nào là nó. Sự thịnh vượng, đôi khi, là một trở ngại.

129 Anh em còn nhớ những gì Chúa đã phán về dân Y-sơ-ra-ên không? “Khi các người còn nhỏ, khi các người không có gì cả, khi anh em nằm trong huyết của chính mình trong cánh đồng, không có ai để làm sạch các người, Ta đã nhận các người vào. Rồi các người hầu việc Ta. Nhưng khi các người đủ lớn cho đến khi các người nghĩ mình được ổn thỏa và tự bảo đảm, thì các người đã lìa bỏ Ta.” Họ đã luôn luôn làm điều đó.

130 Ô-xia, như tôi đã nói tại bữa điểm tâm của Thương Gia sáng hôm nọ, ông là một người vĩ đại. Ông đã nắm giữ Chúa. Nhưng một ngày sau Đức Chúa Trời đã thêm sức cho ông...Và ông là một gương mẫu tuyệt vời cho tiên tri Ê-sai. Nhưng sau khi ông trở nên mạnh mẽ, và được xây dựng, các quốc gia bắt đầu kính sợ ông. Ông đã xây những bức tường của mình và bắt đầu có được những thứ quyến rũ. Ông đã tự phụ. Ông đã nhìn thấy ông vĩ đại như thế nào. Và rồi ông cố gắng thế chỗ của thầy giảng. Và Đức Chúa Trời đã đánh ông bị bệnh phung, và ông đã chết vì bệnh phung. Thấy không? Chúng ta đừng bao giờ muốn được tự tôn cao, trong lòng chúng ta.

131 Và đôi khi, khi chúng ta thấy các tổ chức của mình thịnh vượng, chúng ta bắt đầu nói, “Chúng ta là một nhóm lớn. Chúng ta là nhóm Ngũ Tuần lớn nhất ở đó. Chúng ta có nhiều hơn những nhóm còn lại.” Hay là, “Các anh không thể lên Thiên đàng trừ phi các anh thuộc về nhóm của chúng tôi,” hay điều gì đó. Khi anh em hiểu cách đó, anh em đã tự phân rẽ khỏi Lời của Chúa. Đúng thế. Hãy nhớ rằng, tấm mền đủ rộng để trải ra cho anh em mình. Điều đó hoàn toàn đúng. Hãy nhận người ấy vào.

132 Ô, chúng ta cần biết bao, ngày hôm nay, một sự kêu gọi trở lại với Lời của Chúa. Nhìn xem, ngày hôm nay. Và đất nước chúng ta cần một sự kêu gọi trở lại.

¹³³ Việc đi nói, một trong những đêm này, nếu tôi có thể, tôi muốn...Tôi có một bản cáo trạng. Tôi nên đợi cho đến khi tôi có được tất cả các thầy giảng lại với nhau. Vâng. Tôi muốn cáo buộc thế hệ này về Huyết của Chúa Jêsus Christ, và chứng minh điều đó cho anh em. Hiểu không? Bây giờ, tôi có thể có, đi ra nơi nào đó để làm điều đó. Nhưng chúng ta sẽ, chúng ta xem thử chúng ta có thể có một bữa điểm tâm sáng nào đó không, chỉ dành cho các mục sư truyền đạo. Và tôi—tôi muốn, Chúa giúp tôi, chỉ ra chính xác nơi chúng ta—nơi chúng ta đang hướng đến, con đường sai trật. Chúng ta phải trở lại. Không có cách nào khác ngoài quay trở lại. Đúng.

¹³⁴ Hãy nhìn đất nước chúng ta ngày nay. Hãy nhìn những gì chúng ta đang cố gắng làm, chính điều đã xảy ra trong thời đại đen tối, liên kết giáo hội và nhà nước với nhau.

¹³⁵ Hãy nhìn vào sự liên hiệp, thống nhất, hay—Hội đồng Giáo hội Thế giới. Tất cả các giáo hội đi vào Hội đồng Giáo hội Thế giới này, và họ nghĩ đây là sự hiệp một của Đức Chúa Trời. Bởi vì, tất cả các giáo hội, thừa các Anh em Liên hiệp, những người thuộc các giáo hội chính thống, đi vào một tổ chức lớn này. Đó là bởi vì thiếu hiểu biết Lời Đức Chúa Trời. Nhà tiên tri đã nói rằng điều đó sẽ xảy ra, “Họ sẽ làm một hình tượng con thú, và nó sẽ có quyền để nói.”

¹³⁶ Ồ, anh em nghĩ A-mốt có thể đứng trên bục giảng tối nay dưới đây, nếu ông ở Phoenix, và không kêu la về điều đó? Thừa các anh em, ắt không phải rằng ông sẽ không chống lại chúng ta, nhưng ông sẽ chống lại hệ thống đang kéo chúng ta ra khỏi Lời. Đó sẽ là những gì ông sẽ làm. “Làm sao những người đó có thể bước đi với nhau?” Kinh Thánh đã nói ở đây, trong đây, A-mốt. Chúa phán, “Hãy nói với dân sự, ‘Làm sao hai người có thể bước đi với nhau, mà không có sự đồng ý?’”

¹³⁷ Bây giờ, làm thế nào chúng ta sẽ lấy các nhóm Ngũ Tuần của chúng ta và đi vào Hội đồng Giáo hội Thế giới, khi một nửa trong số họ ở trong đó, hơn một nửa, tám mươi lăm hay chín mươi lăm phần trăm, thậm chí chối bỏ sự sanh ra đồng trinh? Họ chối bỏ. Tôi đoán, chín mươi chín phần trăm trong số họ chối bỏ, họ chối bỏ sự chữa lành Thiêng liêng. Họ chối bỏ những nguyên tắc của

Kinh Thánh. Họ chối bỏ việc nói tiếng lạ. Chỉ có một mình nhóm Ngũ Tuần nhận lấy điều đó. Và làm thế nào chúng ta sẽ liên hiệp chính mình với họ trong một sự hiệp nhất? Làm thế nào chúng ta sẽ là một với họ? Làm thế nào chúng ta sẽ bước đi với họ mà không được họ đồng ý? Anh em sẽ làm điều đó như thế nào? Anh em sẽ phải chối bỏ niềm tin phúc âm vĩ đại mà anh em có, những nguyên tắc nền tảng của Kinh Thánh, để bước đi với họ.

138 Tôi nói với anh em, Đức Chúa Trời kêu gọi một cá nhân. Ngài đang kêu gọi bạn, như một cá nhân, ở lại với Lời Ngài và ở lại với Ngài.

139 Làm sao Đức Chúa Trời có thể bước đi với họ, khi những tín điều của chính họ, được dựng nên bởi sự khôn ngoan thế gian của chính họ, chối bỏ Lời Ngài? Khi một tín điều chấp nhận một giáo lý của một nhóm người, với nhau, và chối bỏ Lời là vậy, thì anh em quay bỏ Đức Chúa Trời khỏi anh em. Đức Chúa Trời là thánh khiết. Và Đức Chúa Trời, Kinh Thánh nói, Ngài quan sát Lời Ngài, để chứng thực Nó. Và làm sao Ngài có thể chứng thực Lời, khi Lời không có ở đó? Đó là lý do chúng ta có những thành viên thay vì con cái. Đó là, chúng ta có tín điều. Và mọi người có thể...

140 Thế giới đang tìm kiếm một siêu nhân. Họ đang làm việc cho...Họ đang tìm kiếm điều gì đó mà có thể cho phép họ giữ vững lời tuyên xưng Cơ-đốc của họ và sống theo bất cứ cách nào họ muốn. Những người nữ muốn hành động giống như Hollywood và vẫn xác nhận rằng họ đã có Đức Thánh Linh. Các thầy giảng muốn xây dựng nhà thờ lớn nhất và làm tất cả những điều này, và có những chấp sự đã kết hôn nhiều lần. Và—và họ có thể làm những điều nhỏ nhặt này và mặc những bộ quần áo này, họ gọi đó là sự giải phóng phụ nữ.

141 Anh em nghĩ A-mốt sẽ đứng yên vì điều đó không? Không. Thật vậy ông sẽ không. Anh em nghĩ A-mốt sẽ đứng yên, và gặp gỡ những người có phẩm trật và các giám mục ở trên đó, và nói, “Thưa các anh em, tôi nghĩ anh em đã làm một điều tuyệt vời.”

142 Người sẽ nói, “Các ngươi là đám người nổi loạn! Những kẻ giả mạo các ngươi! Các ngươi chối bỏ Đức tin!” Người sẽ nói giống

như Mi-chê đã nói, thời đó trước bốn trăm tiên tri Hê-bơ-rơ tự xưng đó.

¹⁴³ Họ nói, “Trong một con số, một đám đông, và đó là sự an toàn.” Tùy thuộc vào nơi anh em muốn áp dụng lời Kinh Thánh đó.

¹⁴⁴ Tôi có thể nói, “Giu-đa đã đi và treo cổ tự tử; và anh em hãy đi làm điều giống vậy.” Nó không áp dụng ở đó.

¹⁴⁵ Và nó không áp dụng, rằng, “Trong số đông lời khuyên bảo có sự an toàn.” Thế thì giáo hội Công giáo có điều đó trên tất cả các bạn.

¹⁴⁶ Trong Lời Đức Chúa Trời có sự an toàn. Kinh Thánh nói, “Danh của Chúa là một ngọn tháp quyền năng. Người công bình chạy vào đó và được an toàn.” Và đó là nơi an toàn duy nhất mà tôi biết. Các nhà tiên tri luôn tin điều đó. Khi Áp-ra-ham chết, khi...Khi Gióp chết, ông đã đặt chính mình, mồ mả của ông trong miền đất hứa.

¹⁴⁷ Khi Áp-ra-ham chết, ông đã mua một mảnh đất ngay cùng nơi đó, gần Gióp. Ông đã làm gì? Ông đã theo dõi nhà tiên tri đó. Ông biết đó là người của Đức Chúa Trời, và ông nói, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống, và đến những ngày sau rốt Ngài sẽ đứng trên đất. Mặc dù sau khi những con sâu da đã hủy diệt thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời.” Vâng. Và Áp-ra-ham biết điều đó. Ông đã chôn Sa-ra ở đó. Ông đã mua một mảnh đất, và chôn...Chính ông, đã được chôn ở đó.

¹⁴⁸ Y-sác, khi ông chết, ông được đem về và chôn ở đó. Y-sác sanh Gia-cốp.

¹⁴⁹ Và Gia-cốp đã chết trên đất Ai Cập. Nhưng trước khi chết, ông đã gọi con trai tiên tri của mình là Giô-sép. Và ông biết ông là một nhà tiên tri, người thuộc linh, thông giải những giấc mơ, và thấy những khả tượng, hoàn toàn đúng mỗi lần. Ông nói, “Hãy đến đây, Giô-sép, con trai tiên tri của ta. Hãy đặt tay con lên hông này mà Đức Chúa Trời toàn năng đã chạm vào ta cách đây nhiều năm, và đã đổi tên ta từ ‘người chiếm chỗ’ thành ‘hoàng tử của Đức Chúa Trời.’ Hãy đặt tay lên đây và thề với Đức Chúa Trời

rằng con sẽ không chôn ta dưới đây ở Ai-cập.” Tại sao? Tại sao? Điều đó có gì quan trọng?

150 Đó là những gì họ nói ngày nay, “Nó có gì quan trọng?” Chúng ta kiếm được một nhóm người, khiến họ gia nhập giáo hội, và ở ngoài đường phố. Đôi khi anh em làm cho người đó trở thành một đứa con của địa ngục nhiều hơn gấp đôi so với anh ta ở ngoài đường phố. Đúng thế. Tạo nên sự khác biệt.

151 Giô-sép, khi ông chết, ông đã nhắc đến, nói, “Ngày nào đó Chúa là Đức Chúa Trời sẽ thăm viếng các anh em.” Ông là một nhà tiên tri. Ông nói, “Chúa là Đức Chúa Trời sẽ thăm viếng các anh em. Và các anh đừng để xương cốt tôi ở dưới đây, nhưng hãy đem chúng lên miền đất hứa.” Tại sao? Ông biết rằng Trái Đất Mùa của sự sống lại sẽ đến từ miền đất hứa. Điều đó chính xác.

152 Chúa Jêsus, khi Ngài chết, và sống lại vào buổi sáng Phục sinh, Kinh Thánh nói, rằng, “Nhiều vị thánh đã ngủ trong bụi đất đã sống lại, và ra khỏi mồ mả và hiện ra với nhiều người.” Đó là ai? Áp-ra-ham, Y-sác, Gia-cốp, Giô-sép. Tại sao? Họ đã ở trong nơi thích hợp.

153 Đó là lý do tôi nói nó tạo nên sự khác biệt. Anh em đừng chôn tôi ở ngoài đây trong một số tín đồ Giám Lý, Báp-tít, hay giáo hội nào khác. Hãy chôn tôi trong Chúa Jêsus, “Vì những kẻ ở trong Đấng Christ sẽ được Đức Chúa Trời mang đi với Ngài khi Ngài đến.” Và nó tạo nên sự khác biệt. Chắc chắn, nó đúng.

Đừng để người nào đó nói với anh em, “Bởi vì anh gia nhập giáo hội.”

154 A-mốt sẽ không bao giờ đứng yên vì điều đó. Ông sẽ nói, “Chính Đức Chúa Trời mà anh em đang nói rằng anh em hầu việc...”

155 Tôi muốn nói điều này trong Danh Chúa: Chính Đức Chúa Trời mà đất nước này được cho là đại diện sẽ hủy diệt đất nước này. Ngài sẽ hủy diệt những giáo hội này. Đức Chúa Trời của Thiên đàng sẽ giáng xuống cơn thịnh nộ của Ngài trong sự phán xét và hủy diệt những giáo hội này, cái gọi là những giáo hội. Hãy nhớ, anh em hãy nhớ lấy lời tôi.

¹⁵⁶ Không ai có thể gia nhập Hội thánh. Anh em gia nhập một hội đoàn. Anh em không gia nhập một Hội thánh. Anh em được sinh ra trong một Hội thánh. Hiểu không? Anh em gia nhập nhà hội họp Giám Lý, nhà hội họp Báp-tít, nhà hội họp Công giáo, nhà hội họp Ngũ Tuần. Nhưng anh em được sinh ra trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống; và đó là những gì Ngài đang đến theo, Hội thánh đó. Vì vậy, chúng ta có những nhà hội họp, không phải những Hội thánh. Bất cứ điều gì có thể tập hợp trong nhà hội họp đó, những kẻ giả hình và mọi thứ khác. Nhưng tôi sẽ cho anh em biết điều này ngay bây giờ, theo như Lời, không có một kẻ giả hình nào trong Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Không có gì Ở đó ngoài những vị thánh đồ.

¹⁵⁷ Bây giờ, tư cách thành viên có thể đưa anh em vào. Và anh em nghĩ—anh em nghĩ A-mốt sẽ không quở trách điều đó chứ? Người sẽ làm rung chuyển điều đó đến tận nền tảng của nó. Người chắc chắn sẽ làm vậy.

¹⁵⁸ Nhìn kìa. Khi Y-sơ-ra-ên đang trên đường đi vào miền đất hứa, được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh, một Trụ Lửa ở trước họ, một Vầng Đá bị đập đi theo họ.

¹⁵⁹ Và ở đó Mô-áp xuất hiện, là một người anh em. Nên nhớ, ông cũng là một phần của Y-sơ-ra-ên. Ông là một phần, như từ dòng dõi Do Thái đó, vì đó là con của Lót bởi con gái ông. Nó đã sanh ra Mô-áp.

¹⁶⁰ Và hãy nhìn Ba-la-am, thầy tế lễ, đi ra đó và làm một bàn thờ, dâng cùng một loại của lễ, đúng là cơ bản hết sức. Thấy không? Và ông đã có người nổi tiếng cùng với ông. Ông đã có nhà vua. Ông có tất cả những người vĩ đại, các hoàng tử và hoạn quan, đứng với ông.

¹⁶¹ Nhưng có một Đấng đang đứng với Mô-i-se mà ông không thấy. Đó là Đấng đã đứng với A-mốt. Đó là Đấng sẽ đứng với mọi người ở đây, tối nay, mà sẽ đứng về phía Đức Chúa Trời và sự công bình. Cho dù có bao nhiêu quyền lực, những vị vua ở đó, không có một điều gì liên quan với nó. Họ sẽ không bao giờ có thể nguyên rửa những gì Đức Chúa Trời đã ban phước. Tại sao? Đó là Hạt giống hằng sống. Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Nó sẽ phát triển đến sự hoàn hảo của Nó. Ồ, những dấu hiệu của Đức

Chúa Trời hằng sống trong trại! Điều đó là, trông giống như Y-sơ-ra-ên đã làm sai trật ở dưới đó. Nhưng họ không nhìn thấy Vầng Đá bị đập đó, và Sự Đền tội đó được thực hiện cho dân Y-sơ-ra-ên. Và có tiếng la lớn về Vua trong trại quân. Đức Chúa Trời đã ở cùng họ. Tại sao? Ngài đang chữa lành người đau, và làm những phép lạ vĩ đại, và những dấu kỳ phép lạ, và một Trụ Lửa ở trên họ. Môi-se đang đi theo Trụ Lửa. Dân Y-sơ-ra-ên đang đi theo Môi-se. Và họ đang trên đường đến miền đất hứa, và không có gì sẽ ngăn cản họ. A-men.

162 Ô, điều đó có thể không dễ dàng lặp lại ngày hôm nay, nếu Đức Chúa Trời có thể có được người nào đó trong tay Ngài, trong sự kiểm soát của Ngài không? Trụ Lửa đó vẫn còn sống. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Lời vẫn sống.

163 Đức Chúa Trời ôi, xin ban đến cho chúng con một A-mốt mà... sẽ đấu tranh cho Lễ thật và điều đúng, làm rung động những điều này.

164 Anh em nói, “Chúng ta có thể...Anh nghĩ người sẽ có kết quả gì không?”

165 Ô, ông sẽ có những kết quả, cho đến khi ông sẽ gọi tất cả những người mà Đức Chúa Trời đã định trước để được gọi. Đó là người mà ông sẽ có được. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến.” Vâng.

166 Mi-chê đã ở trước A-háp, và A-háp ghét ông. Tất cả nhóm mục sư truyền đạo đều chống lại ông. Và tất cả họ, cũng được hà hơi, nhưng sự hà hơi của họ không phù hợp với Lời. Tôi cho rằng, có lẽ, A-mốt đã đụng vào điều giống như vậy.

167 Khi các thầy tế lễ bước ra đường, nói, “Nào, chờ một chút. Ở đâu—ở đâu...Cho tôi xem giấy ủy nhiệm của anh. Anh đến từ trường nào? Anh đã xuất thân từ dòng dõi nào? Anh có phải là một...Ai đã cho anh làm thầy tế lễ?”

Ông sẽ nói, “Đức Chúa Trời đã làm cho tôi là một thầy tế lễ.”

“Anh học trường nào?”

168 “Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Tôi có CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Họ sẽ lắng nghe ông chứ? Chắc chắn không. Họ không muốn nghe anh chàng đó. Chắc chắn không. Họ không muốn...

169 Và, tuy nhiên, những người đó họ có thể đã nói, “Tôi được hà hơi. Ồ, tôi thuộc về giáo hội lớn của người Pha-ri-si ở đây. Hãy nhìn xem cách Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta như thế nào. Chúng ta đặt những bàn thờ bằng vàng vào. Chúng ta đã dựng những đền thờ. Chúng ta đã làm tất cả những điều này. Và, ồ, sự dâng hiến truyền giáo của chúng ta lớn hơn bất cứ giáo hội nào còn lại trên khắp xứ Giu-đa. Ồ, chúng ta làm tất cả những điều này ở đây. Dân sự chúng tôi là những người dâng phần mười nhiều nhất, và tất cả điều đó.” Nhưng tuy nhiên Mi-chê hay...

170 A-mốt đứng đó và nói, “Đức Chúa Trời mà các người tuyên bố rằng các người đang hầu việc sẽ hủy diệt các người.” Và nó đã xảy ra cách đó.

171 Bây giờ, tôi không lên án các chương trình truyền giáo. Tôi không lên án những giáo hội lớn. Nhưng, rắc rối của nó là, người ta để mắt trên điều đó, và dựa trên...ra khỏi Lời. Và, cuối cùng, nó dẫn anh em đi ngay ra vào điều đó, và anh em thấy mình đang trượt dài. Hãy trở lại ngay với Lời. Đừng đi khỏi Nó. Ồ, thật chúng ta cần một tiếng kêu, từ trong đồng vắng ngày nay. Chắc chắn là đúng bây giờ. Chắc chắn vậy.

172 Những lý do khác, người ta lý luận. Họ muốn suy luận. Đó là điều đầu tiên mà đã...Đó là những gì đã đánh mất sự thông công của loài người, là khi Sa-tan đưa ra chương trình lý luận chống lại Lời là như vậy. Và nó nghe có vẻ rất hợp lý.

173 Chúng ta hãy lấy Sa-tan, những gì hắn có thể đã nói với Ê-va, khi Đức Chúa Trời gắn họ vào bởi Lời Ngài.

174 Đó là điều duy nhất mà Đức Chúa Trời đã từng ban cho dân sự Ngài để củng cố họ khỏi kẻ thù, là Lời. Ngài không bao giờ ban cho chúng ta một tín điều. Ngài không bao giờ ban cho chúng ta điều gì ngoài Lời Ngài. Chỉ thế thôi. Và Đức Chúa Trời là vô hạn, toàn năng, không thể thay đổi. Ngài không thể thay đổi. Chương

trình đầu tiên của Ngài là hoàn hảo. Ngài không bao giờ phải thay đổi nó.

¹⁷⁵ Quyết định đầu tiên của Ngài, khi con người phạm tội và vượt qua vực thẳm lớn đó giữa người đó và Đức Chúa Trời, để lại chính mình không có cách nào quay lại, Đức Chúa Trời, đầy lòng thương xót và ân điển, đã chấp nhận một sự thay thế. Chỉ một Đức Chúa Trời đầy lòng thương xót và ân điển mới có thể làm điều như thế. Ngài đã chấp nhận một sự thay thế, và sự thay thế đó là huyết. Đó là nơi duy nhất mà con người có thể đến trong sự thông công lần nữa với Đức Chúa Trời, là dưới huyết đổ ra. Và không bao giờ có bất cứ lúc nào mà con người có thể thông công với Đức Chúa Trời, chỉ bởi huyết. Và rất đúng, nơi con người có sự thông công với Đức Chúa Trời.

¹⁷⁶ Bây giờ, Ê-va đã hạ những thanh chắn xuống. Ê-va bắt đầu suy luận. Sa-tan đã nói như thế này, “Bây giờ, người...Người không biết. Người chưa có trường lớp nào. Ta là giáo sư của thần học viện ở ngoài đây.” Của chính hắn. “Và, ta nói cho người biết, chúng ta đã học được một số điều ở ngoài đó. Chúng ta đã học biết rằng Đức Chúa Trời rất tốt lành! Chúng ta đã học được trong thần học viện của mình rằng Đức Chúa Trời rất tốt lành! Ngài không mong đợi người làm tất cả những gì Ngài đã viết ở đó. Ngài không mong đợi điều đó.”

“Vâng, nhưng,” bà nói, “Chúa là Đức Chúa Trời đã phán.”

¹⁷⁷ Bây giờ, bà đã trở thành một nhà truyền giảng giỏi, nếu bà ở lại dựa trên Điều đó. Đó là lý do bà bị lên án ngày hôm nay. Thấy không? Giữ bà cách xa nó. A-mốt sẽ nói gì về điều đó? Tôi ước gì tôi có thể nghe ông trong khoảng năm phút, và ghi âm sứ điệp của ông. Tôi muốn ghi âm ngay vào băng ghi âm, để cho cả thế giới nghe. Ừ-m. Rồi tôi có thể giữ im lặng về điều đó, từ đó trở đi. Để ý. Vâng, thưa quý vị, ông sẽ lên án điều đó.

¹⁷⁸ Và để ý những gì bà nói. Bây giờ, Sa-tan đã nói...Bây giờ, nó không thể làm điều đó với Ê-va, anh em biết đấy...

¹⁷⁹ Ông không thể làm điều đó với A-đam, nhưng ông đã làm với Ê-va. Vì vậy ông nói với Ê-va, bây giờ, “Bây giờ người biết điều này.” Hắn nói, “Người biết đấy, chắc chắn Đức Chúa Trời

quá nhân từ đến nỗi không làm hại người. Đức Chúa Trời... Người chắc chắn sẽ không chết. Người biết Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành.”

¹⁸⁰ Chúng ta nghe rất nhiều về điều đó ngày nay. Ngài là một Đức Chúa Trời tốt lành. Nhưng, để được tốt, Ngài cũng phải công bình. Đó là những gì làm cho Ngài tốt. Ngài không phải là người nhu nhược. Ngài là Đức Chúa Trời.

¹⁸¹ Và bây giờ, “Đức Chúa Trời quá tốt lành để làm điều đó với người.” Và hần bắt đầu, nói, “Ồ, người sẽ khôn ngoan. Người sẽ có một nền giáo dục. Người sẽ thông minh và khôn ngoan. Người sẽ—người sẽ biết những điều mà người không biết bây giờ.” Hiểu không?

¹⁸² Bà chỉ phải biết một điều, đó là Lời. Chúng ta không phải có bằng Cử nhân Văn chương, và bằng Tiến sĩ Triết, và bằng Tiến sĩ Văn chương, và tất cả những thứ khác này. Chỉ biết Lời Đức Chúa Trời. Đưa trẻ đơn sơ nhất, mà có thể đọc, có thể biết điều đó, biết.

¹⁸³ Nhưng, lý do, và họ đã nhận được gì? Họ đã nhận được gì? Ngay tại đó họ đã đánh gục. Và Sa-tan biết hần đã đánh bại loài người ngay tại đó. Và đó là nơi hần đã đánh bại họ kể từ đó.

¹⁸⁴ Đó là lý do A-mốt đến. Bởi vì, sự nổi tiếng và những quan điểm phổ biến, và tổng thống hay nhà vua vĩ đại, tốt đẹp, và đã mang lại sự thịnh vượng. Dân sự sẽ bán mạng sống của họ để lấy một mớ đậu, giống như Ê-sau. Tôi không cố gắng làm tổn thương, nhưng tôi đang cố gắng nói ra sự thật.

¹⁸⁵ Các bạn đảng viên Dân chủ đã bán quyền thừa kế của mình cách đây không lâu. Đúng thế. Và tôi không phải là người của đảng Cộng hòa. Tôi là một Cơ-đốc nhân. Nhưng, thưa anh em, thật đáng hổ thẹn! Và phải lấy một cái máy bầu cử gian lận để bỏ phiếu như thế. Nhưng đó là những gì nước Mỹ muốn. Họ đã có nó. Nó thường cho anh em những gì anh em muốn.

¹⁸⁶ Chúa ôi, xin ban cho con Lời Ngài. Đó là những gì con muốn. “Lạy Chúa, xin cho con giấu Lời Ngài trong lòng con, để con không phạm tội cùng Ngài.”

187 Ô, những người khác lý luận. Nhưng, hãy xem, A-mốt không thể lý luận, bởi vì ông là một tiên tri. Lời đến với ông. Không.

188 Giống như Lời ngày nay, anh em phải thông giải Nó, hãy để Đức Thánh Linh thông giải Nó bằng cách chứng thực Nó trong đời sống của anh em.

189 Đó là những gì đã được nói, những gì, anh em biết đấy, Giê-rê-mi đã nói với—với tiên tri Ha-na-nia. Ông nói, “Khi nhà tiên tri đó nói, và những gì ông nói được bày tỏ, thì các nhà tiên tri biết ông đúng.”

190 Nếu A-mốt có mặt ở đây, anh em nghĩ ông sẽ làm gì? Ông sẽ—ông sẽ ở lại với Lời. Đó là những gì ông sẽ làm. Anh em biết gì không? Người sẽ nói với chúng ta rằng chúng ta đã được dạy dỗ từ nền tảng của Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời. Người sẽ nói với chúng ta rằng chúng ta cách xa Hội thánh ngũ tuần đầu tiên. Đó là những gì ông nói với chúng ta những người Ngũ Tuần. Nói, “Bây giờ, họ đã có gần năm mươi năm để đưa anh em vào cơ cấu, và anh em chưa bao giờ đến đó.” Ô, ông sẽ nói gì với tính cách giáo phái? Ô, ồ, nếu ông không đưa ra điều đó, nếu ông không phá hủy các giáo hội, vì sự vô đạo đức của họ, vì chấp nhận những tín điều, gia nhập giáo hội thay vì được sinh ra trong đó!

191 Ô, nếu anh em được sinh ra trong đó, thưa anh, chị em, anh chị em hành động khác hẳn. Anh—anh chị em ở lại với Lời. Nếu Đức Thánh Linh ở trong anh em, Nó chỉ nuôi dưỡng dựa trên Lời. Chúa Jêsus phán, “Người ta sẽ sống không phải chỉ nhờ bánh mà thôi, nhưng bởi mọi Lời,” không phải một phần của Lời, “nhưng mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.”

192 Ông, là một nhà tiên tri, ông sẽ thấy điều này trong chúng ta. Về...A-mốt là một tiên tri.

193 Bây giờ tôi sẽ kết thúc, trong một phút, nhưng tôi muốn đưa ra những nhận xét này nếu tôi có thể. Tôi sẽ nói điều đó, và Đức Thánh Linh phải làm cho nó gắn bó. Tôi muốn hỏi anh em đôi điều.

194 Nếu A-mốt đến đây tối nay và đứng trên bục giảng này, nếu ông đi lên đi xuống các đường phố ở Phoenix, ông sẽ thấy trong

chúng ta ngày nay, trong công việc dân tộc của chúng ta, trong thế giới giáo hội của chúng ta, ông sẽ thấy chính điều mà ông đã thấy ở Sa-ma-ri: bị cho hoàn toàn vào những kẻ vô đạo đức, xa rời Lời Đức Chúa Trời. Ông sẽ thấy một nhóm rất sùng đạo. Họ là, mỗi người trong họ, dân Y-sơ-ra-ên. Nhưng ông sẽ thấy một—một sự vô đạo đức, vô đạo đức. Ông sẽ thấy—ông sẽ thấy sự suy đồi về đạo đức và xã hội giữa dân sự. Ông sẽ thấy sự suy đồi vô đạo đức giữa, trên dân tộc. Ông sẽ thấy thói nát đồi bại khỏi Lời. Ông sẽ thấy tội tà dâm trong hội thánh. Tôi không muốn nói... Vâng, cả hai; về thể chất, và ông sẽ thấy sự tà dâm thuộc linh. Làm thế nào họ sẽ nhận lấy những tín điều của con người ra ở đây, như những tín điều của con người, và chấp nhận chúng thay vì Lời, đó là phạm tội tà dâm thuộc linh chống lại Đức Chúa Trời. Khải huyền 17 nói vậy, rằng họ, dân phụ này, đã phạm tội, bởi vì, “Với sự gớm ghiếc của nó, nó đã làm cho thể gian uống rượu của cơn thịnh nộ của nó.” Vâng. Chúng ta thấy nó sẽ khác hẳn. Ông sẽ thấy điều đó, sự suy đồi vô đạo đức.

¹⁹⁵ Mặc dù vậy, A-mốt không bao giờ đổ lỗi cho chính phủ. Hãy lắng nghe. A-mốt không bao giờ đổ lỗi cho chính quyền, trong tất cả lời Kinh Thánh của ông. Nhưng ông đã đổ lỗi cho dân chúng vì đã bầu ra một chính phủ như vậy.Ồ, tôi có thể...

¹⁹⁶ Anh chị em một không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.]Ồ, cứ tiếp tục một chút. Hiểu không?

¹⁹⁷ Đừng chê trách chính phủ của anh em. Chính quyền không thể xây dựng một ngôi nhà trên một tảng đá mà dân chúng bầu trên cát. Người ta muốn có nó.

¹⁹⁸ Và nhiều lần tôi nói những điều trên bục giảng, khi tôi biết các anh em của tôi đang ngồi ngoài đó, hỏi các mục sư truyền đạo, những người tốt. Tôi nói chuyện với họ, đồn họ vào thế kẹt. Và đó là bốn phận của tôi, biết những điều này, để nói với các anh em của tôi. Và tôi nói chuyện với họ. Họ nói, “Anh Branham, chúng tôi biết anh đúng, nhưng hội thánh của tôi sẽ bỏ đi.” Hiểu không? Hiểu không? Đó là những gì anh em muốn. [Băng trống—Bt.] Hiểu không? Anh em không thể. Đó là dân sự.

¹⁹⁹ Bây giờ, nếu anh em nghĩ tôi có thể bắt đầu xây dựng một tòa nhà dưới đây trên đường phố và bán, cho những phụ nữ ngày

nay, những đôi giày ren, cổ cao, thời trang kiểu cũ đó không? Họ có lẽ mua nhiều đồ da trong chúng hơn—hơn cả một kho chứa đầy ngày nay, một đôi. Nhưng nếu tôi bán chúng với giá năm mươi xu một cặp, tôi sẽ chết đói. Tại sao? Chị em không muốn có chúng.

²⁰⁰ Nếu tôi bán những chiếc váy Mẹ Hubbard, kiểu cũ đó cho phụ nữ ngày nay, anh em nghĩ họ sẽ mua chúng không? Chắc chắn không. Họ muốn điều gì đó mà họ có thể tự khuôn hình chính họ vào, mà trông giống như lớp da sát vào da thịt. Họ—họ chỉ muốn mặc rất chặt. Bước xuống phố, với đôi giày cao gót khoảng bốn hay năm phân khác nhau, đẩy vào, đẩy ra, và lùi lại trên một đôi giày cao gót chân, đầu của chúng thò ra. Đó là, tôi không muốn nói điều đó để đùa. Đây không phải là nơi để đùa. Nhưng đó là sự thật. Tôi không có một trình độ học vấn tốt. Đó là cách duy nhất tôi có thể thực hiện lời của mình, biết đấy, anh em biết tôi đang nói về điều gì. Hiểu không? Bây giờ, nó đúng. Họ sẽ không mua cho họ những chiếc váy.

²⁰¹ Đêm nọ trên bục giảng, một phụ nữ da đỏ Anh-điêng đến đó. Tôi muốn bắt tay chị. Lên tại nhà thờ của Anh Groomer, hay bất cứ nơi nào. Chị ấy mặc một chiếc váy giống như mẹ tôi đã mặc. Tôi nghĩ, “Ồ, xin ban phước cho tấm lòng của bà, thưa bà.” Và Chúa đã chữa lành cho chị ấy ngay tại đó, trước khi chị ấy đến với tôi. Chị ấy...Hiểu không? Tôi nghĩ, “Mình—mình—tốt hơn mình nên giữ im lặng.” Thấy không? “Cứ chờ đợi cho đến khi cơ hội đến, lúc nào đó.” Hiểu không? Và nó đã ở đó.

²⁰²Ồ, anh không thể bán những chiếc váy đó. Anh em có thể bán chúng cho một người da đỏ Anh-điêng, và không quá nhiều người trong số họ. Họ đang trở nên gần như buông thả như những người còn lại. Anh em có quá nhiều chương trình truyền hình. Và con cái của anh em đi ra, và một số giáo viên trường học hiện đại, da trắng này đi vào, và tất cả những điều vô nghĩa khác này. Anh em sẽ tốt hơn, anh em đã trở lại nơi xa kia giống như Sitting Bull và họ đã có, cách đây đã lâu.

²⁰³Ở châu Phi, khi chúng ta có chủng tộc da màu ở đó, họ đang làm gì? Hãy đi qua đó, những nhà truyền giáo, đang đọc, viết, và làm toán. Khi người đó...Tại sao, họ, họ biết nhiều hơn về đạo

đức, trong các bộ lạc của họ, hơn bao giờ hết, Cơ-đốc giáo có thể mang đến cho họ. Đúng vậy. Nếu bất kỳ phụ nữ nào ở ngoài đó, nếu cô ấy ở trong bộ lạc Zulu, nếu cô ấy chờ đợi đến một độ tuổi nào đó để kết hôn, và không có, người nào đó đã không lấy nàng làm vợ, nàng phải ra khỏi nơi đó. Nàng không còn là một người bộ lạc nữa. Không, thưa quý vị. Và khi cô ấy kết hôn, cô ấy được kiểm tra trình tiết của mình. Và nếu cô ấy đã phạm tội, cô ấy phải nói với người nam đã làm điều đó, và cả hai đều bị giết, với nhau.

204 Có rất nhiều sự giết chết xung quanh đây nếu chúng ta có kiểu thiết lập đó. Anh em không nghĩ sao? Đúng vậy. Họ không thể có đủ người lo việc chôn cất những người nam và người nữ đó. Chắc chắn vậy. “Nhưng dù sao đi nữa, các người chết, mà không biết điều đó.” Vì vậy đó là rắc rối của nó. Thấy không? Nhưng bây giờ, rất nhiều, đúng vậy.

205 Thế rồi anh em làm gì? Họ đưa chúng qua đó và dạy chúng ở trường. Rồi anh em tìm thấy chúng trên đường phố. Họ đã có những tội lỗi bộ lạc của chính họ, những gì họ đã có; và đi vào, nhận lấy tội lỗi của người da trắng; và rồi họ là đứa con của địa ngục nhiều hơn gấp mười lần so với những gì họ đã có lúc ban đầu. Điều duy nhất họ cần là Đấng Christ, để ở lại nơi họ đang ở. Đúng thế.

206 Đó là cách với thổ dân da đỏ Mỹ Anh-điêng của chúng ta. Bất cứ ai mà tôi cảm thấy tiếc cho, trên đất nước này, là người da đỏ Anh-điêng đó. Chắc chắn đã có một thỏa thuận tồi tệ về điều đó! Tôi không... Tôi chỉ là một người, nhưng tôi vì họ. Vâng, thưa quý vị. Nếu Chúa đã từng gọi tôi từ những cánh đồng, về việc giải quyết như thế này, và sứ điệp của tôi đã chấm dứt; Ngài để cho tôi sống lâu hơn nữa, tôi sẽ đến với thổ dân da đỏ Anh-điêng. Vâng, thưa quý vị. Vâng, thưa quý vị. Chao ôi!

207 Chúng ta thấy những gì A-mốt sẽ làm khi ông gọi ra. Cả hệ thống của chúng ta sẽ bị lên án. Chắc chắn không...

208 Chính phủ không thể xây dựng (nhận xét của tôi đã có) trên một tảng đá, mà đất nước bỏ phiếu cho sự gian lận.

209 Làm thế nào anh em sẽ xây dựng hội thánh của mình trên Vầng Đá? Làm thế nào thầy giảng sẽ đứng trên bục giảng và giảng về Tảng Đá ấy, và xây dựng nó dựa trên những nguyên tắc cơ bản của Phúc âm trọn vẹn, khi cử tọa của ông, một số người của ông ở ngoài đó, sẽ đuổi ông ra ngoài? Bây giờ, tôi đổ lỗi cho thầy giảng vì không có sự táo bạo, và Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì chỉ đóng cửa lại, nói, “Hãy kiếm người nào khác sẽ ủng hộ cho thứ đó chứ không phải tôi.” Tôi—tôi ngưỡng mộ một thầy giảng sẽ làm điều đó.

210 Nhưng khốn khổ cho hội chúng đó khi một người được xức dầu của Đức Chúa Trời cố gắng mang đến cho họ Lời, và rồi họ sẽ không đi theo đường lối với Nó. Đúng thế. Làm thế nào ông sẽ có một hội thánh mà tất cả chín ân tứ hoạt động trong đó, và vân vân, và rồi, họ và điều đó, và hội thánh thậm chí sẽ không—thậm chí sống một cách đàng hoàng và đạo đức, sẽ không học theo những điều cơ bản ABC của họ về Phúc âm? Rồi nói, “Nếu như tôi có một thầy giảng tốt hơn!” Tại sao, đó là lỗi của anh em. Đúng vậy.

211 Đó là lỗi của đất nước chúng ta, những người Mỹ của chúng ta, mà chúng ta đến đây vì tự do tôn giáo. Từ điều gì? Và chúng ta đi ngay trở lại, và đưa vào thủ đô của chúng ta chính thứ mà chúng ta đã đến đây để được tự do.

212 Đất nước này hoàn toàn giống Y-sơ-ra-ên. Họ, Y-sơ-ra-ên, đến Palestine, đánh đuổi những người chiếm đóng và chiếm lấy xứ. Đầu tiên, họ có một số người tốt—tốt, ở trên họ. Họ có Đa-vít, và Sa-lô-môn, và những người vĩ đại. Cuối cùng, sau một thời gian, họ tiếp tục bỏ phiếu, và đẩy vào, và bỏ phiếu, cho đến khi họ có một A-háp ở dưới đó, mà đã kết hôn với một người ngoại giáo. Bây giờ, A-háp là một người khá tốt. Ông...Ồ, ông—ông ta muốn làm đúng, nhưng ông không thể làm đúng, vì người đàn bà đó của ông.

213 Bây giờ, tôi không có gì chống lại người mà tôi đã nói cách đây vài phút. Ông ấy có thể là một người tốt. Nhưng chính hệ thống của cái điểm đó đằng sau ông, đang uốn vặn cổ ông ta. Đó là điều sẽ làm điều đó. Đi vào thật dễ dàng như có thể được, như thế, và làm mọi thứ sụp đổ.

214 Anh chị em có biết chúng ta—chúng ta bây giờ...Món nợ quốc gia của chúng ta rất lớn, cho đến nỗi chúng ta đang trả tiền đã vay mượn, về thuế mà chúng ta sẽ có trong mười bốn năm kể từ ngày hôm nay. Điều gì sẽ xảy ra khi hệ thống này bị phá vỡ?

215 Castro, chắc chắn, tôi chống lại ông ta. Ông ta là một người cộng sản. Đúng thế. Tôi chống lại ông ta. Nhưng ông ta đã làm một điều tốt khi ông thay đổi tiền tệ và gửi vàng trở lại, đã mua trái phiếu và gửi vàng trở lại.

216 Chúng ta sẽ phải làm điều đó, nếu không thì có một điều mà chúng ta phải đối mặt, đó là, giáo hội Công giáo làm chủ sự thịnh vượng của thế giới. Nó có tiền. Nó có vàng, để mua lại trái phiếu của chúng ta. Điều đó chính xác. Và anh em nghĩ những người buôn rượu ứt-xky này, và những người buôn bán thuốc lá, và những người vĩ đại của đất nước sẽ không bán tháo, để giữ cho khỏi mất tất cả công việc kinh doanh của họ và làm giả tiền tệ à? Họ sẽ quay lại ngay và lấy số tiền đó từ giáo hội Công giáo, và rồi nó được bán. Đúng thế. Kinh Thánh chẳng tiên đoán rằng, “Sự thịnh vượng của thế gian” sao? Tôi không phải là một chính trị gia, cũng không phải là một người thông minh, nhưng tôi cảm ơn Chúa tôi biết Ngài. Và điều đó đúng. Đó là nơi nó sẽ nằm, ngay tại đó. Anh em xem nó. Anh em quan sát và xem thử điều đó có đúng không. Chỉ...Tôi hy vọng tất cả chúng ta sống để thấy điều đó, và tôi không nghĩ chúng ta sẽ phải sống quá lâu.

217 Nhưng anh em sẽ làm như thế nào? Chúng ta sẽ xây dựng một nhà thờ như thế nào? Làm thế nào chúng ta sẽ xây dựng một quốc gia? Làm thế nào chúng ta sẽ xây dựng một quốc gia dựa trên điều này bây giờ? Chúng ta sẽ làm gì về điều đó?

218 Có lẽ tốt hơn tôi nên im lặng, đi nơi nào khác. Nhưng, anh em biết đấy, tôi đã nói đủ cho đến khi anh em biết tôi đang nói về điều gì. Thấy không? Anh em biết tôi muốn nói gì.

219 Hãy nhìn những gì chúng ta muốn. Anh em, anh em thấy mình muốn gì không? Đó là những gì anh em nhận được. Đó là những ham muốn của anh em.

220 Hãy xem các chương trình truyền hình của chúng ta ngày nay, không bị kiểm duyệt. Trước đây, điều đó đã sai lầm cho con

cái chúng ta, chúng ta sẽ không để chúng đi xuống thành—thành phố và xem ở rạp chiếu bóng, những—những rạp chiếu phim. Nhưng bây giờ ma quỷ quay lại ngay khắp nơi và—và làm cho nó thành một cái ti-vi, và đặt nó trong mọi nhà.

221 Và điều đó sẽ ổn thôi, ti-vi thì ổn thôi, nếu anh em có điều đúng về nó. Chắc chắn, là vậy.

222 Nhưng quý vị làm gì? Nó đang trở nên thối rữa theo thời đại, sử dụng danh Đức Chúa Trời, chữ thề, nguyên rửa, phụ nữ lửa lò, những hành động vô đạo đức, điều đó đầu độc tâm trí của những đứa trẻ này, cho đến nỗi chúng ta đã nuôi lớn lên một đám người hippy, đúng vậy, những kẻ lưu manh. Nó hoàn toàn là sự thật. Anh em cũng có thể nhìn vào nó.

223 Cả đất nước chúng ta đang biến thành một đám lưu manh. Bất cứ chàng trai nào đi loanh quanh với quần ống tụt khỏi hông, và đầu cụp ra phía sau, và mái tóc xõa xuống cổ giống như mái tóc húi cua của Bà Kennedy, và đi khắp nơi như thế, như một kẻ lưu manh, và rồi gọi đó là người Mỹ sao? Anh em đã sa ngã khỏi ân điển. Hãy ăn năn và quay trở lại với Đức Chúa Trời, nếu không sẽ bị hư mất. Đó là lý do, chúng ta—chúng ta muốn có người nào đó ở đây mà sẽ để cho chúng ta làm bất cứ điều gì chúng ta muốn. Đúng thế.

224 Đó là cách với các giáo hội. Họ muốn chọn một mục sư, không phải một mục sư mà sẽ đứng đó và đánh đập Phúc âm vào họ. Nhưng họ muốn người nào đó sẽ để họ nằm dài trong bộ đồ tắm, và chơi đánh bài lừa bịp trong tầng hầm, và sống theo bất cứ cách nào họ muốn, các chương trình truyền hình của đài phát thanh không bị kiểm duyệt, trần truồng và ô uế, kết hợp hội thánh và thế gian với nhau.

225 Không ngạc nhiên khi A-mốt sẽ la lớn chống lại thứ đó. Anh em nghĩ mọi người sẽ tiếp nhận ông khi họ bỏ phiếu người đúng không?

226 Nếu mục sư giảng trong hơn hai mươi phút, ban trị sự gọi ông vào phòng và nói, “Nghe này, mục sư. Chúng tôi—chúng tôi không mang ông đến đây để làm điều gì đó như thế. Chúng ta có

chương trình hai mươi phút. Khi thời gian đó kết thúc, hãy để nó chấm dứt.”

227 Những gì ông ấy cần làm là đuổi đám người được ủy thác đó ra khỏi cửa, và lấy Kinh Thánh và giảng suốt đêm, giống như Phao-lô đã làm, và thấy sự sống lại của người chết. Một cách chính xác. Họ đuổi ông ra khỏi tòa nhà; góc phố thì ồn thối. “Đức Chúa Trời có thể làm cho những hòn đá này...”

228 Truyền hình, phim không được kiểm duyệt, bắn thủ, ô uế, và làm thành một tấm gương. Hãy nhìn những đứa trẻ của chúng ta ngày nay. Hãy nhìn những cô gái của chúng ta. Thấy những đứa trẻ đến từ trường học, không quá sáu, bảy, tám tuổi, đang châm thuốc. Tại sao vậy? Mẹ chúng có lẽ đã làm điều đó trước chúng. Nếu chúng không làm điều đó, thì một số đứa trẻ em mà chúng đang kết giao với. Hãy xem con cái của anh em chơi với ai. Đúng. Ở đây khác...

229 Cách đây một thời gian, vợ biết điều đó, chúng tôi đang ngồi tại bàn. Và bé Joseph của tôi đã nói ra một lời mà sẽ làm cho một người thủy thủ say rượu tự xấu hổ. Tôi quay lại. Tôi nói, “Cái gì thế?” Và mẹ nó như muốn ngất xỉu. Cậu bé trông ngây thơ.

230 Nó nói, “Chuyện gì vậy, bố?” Và đôi mắt to của nó rớm nước mắt.

231 Tôi nói, “Con đừng bao giờ nói điều như thế.” Nó không biết đó là về điều gì. Hãy xem để thấy, những đứa trẻ ở trường đang sử dụng từ ngữ bắn thủ đó. Tôi nói, “Con yêu quý, điều đó thuộc về ma quỷ.”

232 Đấy, anh chị em đấy, các con của anh chị em. Nó chỉ đi vào một chỗ, thừa anh em, cho đến khi nó chỉ là sát phạt lẫn nhau, một tập hợp tội lỗi như vậy.Ồ, chào ôi! Những chương trình truyền hình, những người ham mê tội lỗi, những người ưa thích sự vui chơi!Ồ, chào ôi!

233 “Hai mươi phút là đủ dài. Tôi phải xem chương trình biểu diễn mới nhất.” Thấy không? “Nhanh lên và mang cái này ra khỏi đây. Tôi phải làm điều đó.” Thấy không? Họ đã thực hiện tôn giáo của họ. Họ đã đi xuống đó, và thế là đủ.

²³⁴ Nhưng, tôi nói với anh em, một người nam hay người nữ thật được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ sắp đặt giờ này sang giờ khác, uống vào Lời Đức Chúa Trời. Không chỉ thế thôi, nhưng khi nó đọng vào đó, nó neo lại và thay đổi sự sống. A-men. Vâng.

²³⁵ Đó là sự ham muốn của dân sự chúng ta. Toàn bộ sự thiết lập của chúng ta bị hư hỏng và mục nát. Đó là nhu cầu của dân sự chúng ta.

²³⁶ Anh em lấy một người đàn ông tốt, nói, giống như một người đàn ông tốt, đặt anh ta vào một gia đình mà đó là một nhóm những người ưa thích sự vui chơi, họ sẽ dẫn đời sống người đó đến đời sống của một con chó; hoặc, một người phụ nữ tốt, đặt họ vào một gia đình hỗn tạp.Ồ, cả gia đình nên đầu phục Đức Chúa Trời. Đó là việc của chúng ta để cầu nguyện, cho đến khi con cái của chúng ta được cứu, giữ nhà của chúng ta trong trật tự. Vâng.

²³⁷ Chúng ta là điều gì đó giống như Y-sơ-ra-ên đã làm, mà đã liên minh với kẻ thù của họ. Trước tiên, họ phải cách xa Lời trước khi họ có thể làm điều đó. Và nó chỉ cho thấy nước Mỹ đã đi xa khỏi Lời như thế nào.

²³⁸ Anh em biết đấy, anh em—anh em phải chối bỏ sự thật trước khi anh em có thể tin một lời nói dối. Đúng vậy. Điều đó chính xác. Trước tiên Ê-va phải chối bỏ Lời Đức Chúa Trời trước khi bà có thể nhận lấy lời nói dối của Sa-tan. Họ phải tránh xa Lời lúc đó, giống như bây giờ, để cho Rô-ma tiếp quản mà không bắn một viên đạn nào. Họ không biết Lời Đức Chúa Trời về những điều này. Đó là những gì rắc rối của nó là.

²³⁹ Chúng ta cần một tiên tri thật dấy lên, mang chúng ta trở lại với Lời. Đúng vậy. Chúng ta đã hứa một điều. Chúng ta đã hứa điều đó. Vâng, thật vậy. Ma-la-chi 4 nói ông sẽ làm. “Và người sẽ khôi phục Đức tin của dân sự trở lại với những các cha ngũ tuần.”

²⁴⁰ A-mốt biết rằng ngày nào đó những người ưa thích sự vui chơi không tin kính của Y-sơ-ra-ên sẽ hủy diệt nó. Bây giờ cho phép tôi nói điều này với sự tôn kính. Một người tin ngày nay

cũng biết rằng thế gian, những người yêu mến không tin kính của nước Mỹ này, sẽ hủy diệt nó. Tình yêu chính trị của quý vị! Tôi sẽ chỉ để cái neo đó một phút. Điều đó sẽ hủy diệt đất nước. Và tình yêu của anh em về thế gian, không đến với Lời và cố gắng làm những gì đúng, sẽ hủy diệt hội thánh. Điều đó hoàn toàn đúng. Tôi hy vọng điều đó được hiểu. Hội thánh đã lia bỏ Ngài, lia bỏ Lời Sự Sống của Ngài. Cả thế giới vấp ngã vì điều đó, giống như một khối đá ngăn trở. Ngày nay họ cũng làm giống như vậy. Vâng. Nếu A-mốt ở đây, ông sẽ kêu khóc chống lại cả hệ thống.

²⁴¹ Bây giờ, để kết thúc, tôi muốn nói điều này, trong câu 8. Hãy lắng nghe kỹ. Ngài phán, “Khi sư tử gầm thét, ai mà chẳng sợ khi sư tử gầm thét?”

²⁴² Và tôi đã săn những con sư tử. Sư tử là vua của các loài thú. Ở châu Phi tôi đã nằm ngoài đó trên những sa mạc đó, vào ban đêm, dưới những bụi cỏ nhỏ đó, hay đó là những gai nhọn.

²⁴³ Một con sư tử sẽ nhảy ngay vào mặt của một khẩu súng đang bắn. Nó không sợ điều đó, nhưng nó sẽ không đến gần một cái gai nhọn. Anh em đã nghe truyền thuyết. Nhưng, điều đó đúng, sư tử sẽ không đến gần cái gai. Họ dựng lên những túp lều gai như thế, và sư tử sẽ không nhảy chống lại nó. Nếu không, nó có thể đến, đi ngay vào.

²⁴⁴ Billy và tôi. Tôi nhớ tôi đã nằm ngoài đó vào một đêm nọ, và nghe cái miệng to già của nó kêu rầm rì, *điều đó* cách xa đầu tôi, đấy, nhưng nó—nó sẽ không đến gần. Gan bàn chân lớn cũ kỹ của nó, gần như *thế*, đi loang quanh trên mặt đất.

²⁴⁵ Và anh em có thể nghe thấy mọi thứ từ linh cầu, linh cầu cười, linh cầu khóc, và—và chúng—chúng rống lên. Và—và anh em nghe những con khỉ đầu chó, những con khỉ, và—và những con hươu cao cổ, và những con voi với tiếng rên rĩ lớn và kêu “whee.” Anh em có thể nghe chúng trong nhiều dặm. Và những con bọ và bọ cánh cứng các loại tạo nên tiếng ồn của chúng. Nhưng chỉ để một con sư tử gầm thét trong khoảng cách, ngay cả những con bọ cánh cứng cũng ngừng kêu la. Chúng lắng nghe. Tại sao? Đó là vua của chúng. Chúng lắng nghe nó.

246 Kinh Thánh nói, “Khi Đức Chúa Trời...Khi sư tử gầm thét, ai sẽ chẳng sợ? Và khi Đức Chúa Trời phán, làm sao chúng ta không thể nói tiên tri?” Làm sao chúng ta có thể tránh khỏi điều đó? Khi Đức Chúa Trời phán, nhà tiên tri kêu lên Lời được phán. Và nếu Nó là Lời của Đức Chúa Trời...

247 Và sư tử gầm thét; những con bọ cánh cứng, mọi thứ, đều im lặng, bởi vì chúng sợ hãi. Vua của—của—của chúng thì—thì đang nói. Chúng đã có đủ giác—giác quan, sự táo bạo, và đủ danh dự, để tôn vinh nhà vua của chúng khi vua nói.

248 Vì vậy, Đức Chúa Trời phán bằng Lời Ngài, và để mọi tạo vật của Ngài lưu ý. Ngài đang phán trong những ngày sau rốt này. Ngài đang đưa ra Lời Ngài. Và hãy để mọi tạo vật thuộc về Vương quốc của Ngài chú ý đến những gì Ngài đang phán. Hãy dừng lại. Kiểm tra. Ngài đang gầm thét bây giờ, gầm thét bởi Lời được chứng thực của Ngài. Ngài đang bày tỏ chính Ngài. Khi Ngài gầm thét trong những ngày sau rốt này, chúng ta hãy chú ý, và biết rằng có điều gì đó sắp xảy ra, biết rằng Đức Chúa Trời không bao giờ làm điều đó mà trước tiên Ngài không gầm thét. Khi Ngài gầm lên, thì điều gì đó theo sau tiếng gầm đó, vâng, bởi vì lúc đó Ngài đang đến.

249 Ngài phán, “Có phải một—một...Sư tử gầm thét mà không có lý do bây giờ không? Một sư tử con kêu khóc, từ hang động, trước khi nó bị lấy đi bất cứ thứ gì không?” Hiểu không?

250 Đức Chúa Trời có lý do để gầm thét, bởi vì Ngài biết rằng sự phán xét đã gần kề. Và, Lời Ngài, Lời Ngài là một đấng tiên tri. Ngài là vậy. “Đây là lời tiên tri của Chúa Jêsus Christ.” Đó là sự mặc khải, Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua Lời được viết ra của Ngài. Và Ngài là Lời. Và, bây giờ, đây là Lời Ngài. Không có gì có thể được thêm vào Nó hoặc lấy đi khỏi Nó, nhưng Nó phải được sống và làm cho đúng cách Nó hiện có. Chúng ta không dám, lấy bất cứ điều gì từ Nó hoặc thêm bất cứ điều gì vào Nó. Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài đang gầm thét.

251 Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê thế nào, cũng sẽ xảy ra như vậy trong sự đến của Con Người. Họ đã ăn, uống, cưới, gả trong hôn nhân, những người vô đạo đức.”

²⁵² “Và như đã xảy ra trong thời của Lót,” chính Ngài đã đến trong một thân thể xác thịt, và chứng thực chính Ngài ở đó với Áp-ra-ham. Ngài phán, “Sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Hãy quan sát những điều này. Ánh Sáng chiều tối đang chiếu sáng.

²⁵³Ồ, nếu chúng ta có A-mốt xuất hiện ngày hôm nay, hãy để người găm thét, người sẽ phá hủy những hệ thống của chúng ta và những truyền thống của chúng ta, và Lời của Đức Chúa Trời sẽ đắc thắng.

Chúng ta hãy cầu nguyện.

²⁵⁴ Lạy Cha Thiên thượng, xin phán lần nữa. Xin găm thét, Chúa ôi, bằng Đức Thánh Linh. Ngài là Đấng Tiên Tri của thời đại. Ngài là Đấng Tiên Tri của thời đại, đang cố gắng tìm thấy con đường của Ngài vào trong lòng của những người nam và những người nữ, để Ngài có thể nói Lễ thật. Con rất vui mừng rằng Ngài đang tìm thấy một số người. Con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, rằng Ngài sẽ tìm thấy nhiều người ở đây tối nay, để Ngài có thể sử dụng người nào đó sẵn sàng để cung kính. Khi họ nghe tiếng găm thét của Đức Chúa Trời toàn năng đi ra bởi Lời Ngài, sự phán xét đã ở gần.

²⁵⁵ Khi một sư tử găm thét, nó đang đến. Mọi—mọi sinh vật đều biết tốt hơn mình nên ẩn náu, bởi vì một vị vua đang tiến đến.

²⁵⁶ Đức Chúa Trời ôi, chúng con chỉ có một vùng an toàn, khi Vua của các vua găm thét, đó là Huyết của Chúa Jêsus Christ. Chúng con có một vùng an toàn. Lạy Cha Thiên thượng, con cầu nguyện rằng Ngài sẽ phán với những tấm lòng tối nay. Và xin cho họ biết rằng họ đang sống trong bóng tối của sự Đến của Đấng Christ, khi các quốc gia đang tan vỡ, và các sự việc đang diễn ra, về những gì chúng đang có. Và, tuy nhiên, trong sự thương xót êm dịu của Ngài...

²⁵⁷ Chúng con đã phạm tội quá nhiều, dường như Ngài quay lưng Ngài với chúng con, và để chúng con đi khỏi. Nhưng, vẫn còn, như Ngài đã trở lại đó trong vườn Ê-đen, Ngài mở một con đường trốn thoát. Ngài đã mở một lối thoát cho Nô-ê. Ngài đã mở một lối thoát cho Môi-se, và cho Đa-ni-ên, con cái Hê-bơ-rơ. Ngài,

Ngài không ngừng tạo ra một con đường. Và những ai tìm thấy Nó, họ bước đi trong Sự Sáng của Đức Chúa Trời và có Sự Sống. Những ai chối bỏ Nó, bị định tội và bị đuổi đi.

²⁵⁸ Con cầu nguyện, lạy Cha Thiên thượng, sẽ không có ai trong số những người đó ở đây tối nay, bị đuổi đi. Xin cho họ nghe êm dịu tiếng gầm thét của Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh đang phán trong lòng họ, và nói, “Ta đây. Đừng sợ. Ấy là Ta đây.” Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁵⁹ Tôi sẽ giữ lại sự kêu gọi tin nhận trong khoảng mười phút. Tôi bị trễ một chút. Nhưng tôi tin Billy đã phát thẻ cầu nguyện cách đây hai đêm, hay điều gì khác, ở tại nhà thờ của Anh Groomer. Và tôi nghĩ cậu ấy đã phát chúng ra tối hôm qua. Tôi chưa hề gọi họ. Tôi không...Tôi đoán anh ấy phát chúng ra lần nữa tối nay. Tôi không biết cậu ấy đã phát hay không, nhưng chúng ta hãy gọi một số trong những thẻ đó. Anh Groomer có ở đây không? Groomer? Không, không. Groomer. Anh ấy có ở đây không? Chúng ta đã bắt đầu từ đâu? Bắt đầu từ số...Chẳng phải chúng ta đã bắt đầu từ số một, ở trên đó sao?

²⁶⁰ Tối hôm qua, chúng ta không có thẻ cầu nguyện. Chúng ta... Đức Thánh Linh vừa đi ra ngay qua cử tọa và kêu gọi dân sự. Anh chị em có thích điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tôi cũng vậy. Và rao giảng khó khăn như thế này, có lẽ tôi hơi miễn cưỡng về điều đó.

²⁶¹ Tôi—tôi đã phát thẻ cầu nguyện cho mọi người, tôi có bốn phen cầu nguyện cho người đó. Chỉ thế thôi. Nếu chúng ta không có sự phân biệt nào, điều đó ổn thôi. Nhưng tôi bắt buộc phải cầu nguyện cho người đó. Con trai tôi phát thẻ cầu nguyện, tôi—tôi phải cầu nguyện cho người đó. Chỉ thế thôi. Vì vậy, tôi—tôi cảm thấy như vậy. Tôi sẽ làm điều đó, xin Chúa giúp đỡ tôi. Trước khi tôi rời khỏi đất nước ở đây, tôi sẽ—tôi sẽ làm điều đó.

²⁶² Bây giờ, chúng ta không thể mất quá nhiều thời gian. Hãy xem, chúng ta đã bắt đầu từ một đến hai mươi lăm tuổi, tôi tin là vậy, đêm đó. Vâng, một đến hai mươi lăm. Tôi...Anh Groomer, anh có ở đây không? Anh Groomer? Tôi không phát âm điều đó đúng. Nhưng tôi nghĩ điều đó đúng. Một...

²⁶³ Ô, chúng ta hãy bắt đầu lại số nào khác tối nay. Chúng ta hãy bắt đầu, chúng ta hãy bắt đầu từ bảy mươi lăm, thế thì, đến một trăm. Ai có thể cầu nguyện số bảy mươi lăm, hãy giơ tay lên. Chúng ta hãy xem nếu...Ồ, đúng vậy. Tốt đấy. Được rồi, lên đây, thưa bà. Bảy mươi lăm, bảy mươi bốn, bảy mươi...chỉ bảy mươi lăm. Bây giờ bảy mươi sáu, bảy mươi bảy, bảy mươi tám, bảy mươi chín, tám mươi, tám mươi mốt, tám mươi hai, tám mươi ba, tám mươi bốn, tám mươi lăm, tám mươi sáu, tám mươi bảy, tám mươi tám, cho đến một trăm. Hãy để họ đến đây. Billy Paul ở đâu? Xin lỗi. Được rồi. Đi, hãy đi xuống đó. Hãy để một số người hướng dẫn giúp anh ấy cho đến khi họ vào trong hàng người cầu nguyện.

²⁶⁴ Bây giờ, những người còn lại của anh em, hãy nhìn tôi chỉ một phút. Vâng. Anh chị em có yêu Ngài không? Chúng ta hãy cứ nhẹ nhàng, hát êm dịu, chỉ một phút, trong khi một số anh em mở đường đi xuống đó. Ô, cảm ơn anh. Họ đã có chúng, ở dưới đó, vì vậy chúng...Vì vậy các đường dây sẽ không bị lẫn lộn. Tôi muốn cầu nguyện cho những người này. Thế thì, ngày mai, chúng ta có thể sẽ cầu nguyện cho người đau giống như vậy, và tiếp tục, cho đến khi hội đồng bắt đầu. Và tôi...

²⁶⁵ Có lẽ Anh Roberts cũng có thể có một hàng người cầu nguyện ở trên đó—tại nơi đó. Tôi đã nghĩ có lẽ cả hai chúng ta cùng có một hàng người với nhau, một ở bên này, và một người ở bên kia. Nhưng tôi—tôi không biết anh ấy có thích điều đó hay không. Tôi chưa nói chuyện với anh ấy, và tốt hơn là tôi nên nói chuyện với anh ấy trước, anh em thấy đấy. Anh Oral là một người anh tốt, là một tôi tớ thực sự của Đấng Christ. Và anh ấy sẽ đủ khiêm nhường để làm điều đó, nhưng tôi thật sự hầu như ghét phải đưa chính mình vào đó với một người như thế, anh em thấy đấy. Vì vậy có lẽ tốt hơn tôi nên để mặc nó. Ô, nếu anh ấy nói với tôi, nếu anh ấy hỏi tôi, “Anh Branham, hãy đến giúp tôi,” tôi sẽ—tôi sẽ vui mừng làm điều đó. Nhưng, bây giờ, anh ấy là người anh em khiêm nhường và rất đáng yêu. Và nếu anh ấy yêu cầu tôi làm điều đó, tôi, dĩ nhiên, tôi sẽ làm điều đó. Nhưng tôi muốn anh ấy hỏi tôi, trước tiên, anh em thấy đấy. Tốt hơn là tôi không nói gì về điều đó. Anh em đừng nhắc điều đó với anh ấy, bây

giờ. Cứ để—hãy để anh ấy hỏi tôi, rồi tôi biết điều đó ổn thôi. Hiểu không?

²⁶⁶ Nhưng bây giờ—bây giờ chúng ta sẽ thấy. Bao nhiêu người lấy...Ồ, bây giờ, chúng ta hãy xem. Có bao nhiêu thẻ cầu nguyện trong tòa nhà? Cho chúng ta xem bàn tay của anh chị em.Ồ, có khá nhiều người nữa, có lẽ là năm mươi người nữa. Có lẽ, bốn mươi, năm mươi người nữa.Ồ, vâng, có lẽ ba mươi người nữa. Được rồi. Bây giờ chúng ta sẽ nhận được—chúng ta sẽ có...

²⁶⁷ Chúng ta sẽ lấy chúng. Bây giờ chúng ta...Cứ giữ thẻ của mình, nếu các bạn không được gọi. Đấy, mười giờ kém mười, và tôi—tôi muốn anh em có mặt tại trường Chúa nhật vào buổi sáng. Và có lẽ ngày mai, có hai buổi nhóm, chúng ta có thể gọi hết gần như tất cả những tấm thẻ mà chúng ta có lúc đó, và rồi—rồi bắt đầu lại hàng người mới cho tới thứ Hai.

²⁶⁸ Chúng ta ở đâu vào tối thứ Hai?Ồ, chúng ta ở dưới, nói, tại Tucson. Đừng quên đi xuống Tucson bây giờ, đến hội đồng ở dưới đó. Có ai ở đây từ Tucson đến không? Vâng. Chắc chắn. Nơi khu vườn của thế gian, chắc chắn, anh em nên đến đó. Anh Carl Williams sẽ đi theo tôi vì điều đó, một số ngày này. Khi tôi lần đầu tiên đến đây, họ là những thành phố đối địch, và tôi thấy họ vẫn vậy.

²⁶⁹ Tôi đã quen với điều đó. Đội bóng, bóng chày, hay bóng rổ của chúng ta ở nhà, chúng là những thành phố đối thủ, Jeffersonville và New Albany, ồ, chào ôi, chào ôi, chào ôi! Chà! Chưa từng có một đêm mà không có một đám đông đánh nhau, khi họ có một trận đấu, thì tôi không biết nó có thể ở đâu cả.

²⁷⁰ Họ thường xuyên ở đó, tôi biết, ở Tucson. Nhưng Phoenix đã lớn mạnh hơn Tucson nhiều lần, tôi tin vậy, bởi vì tôi...Tucson, tôi không nghĩ là cỡ một phần ba của Phoenix. Nhưng...

²⁷¹ Chúng ta sẽ đi xuống đó, bởi vì họ có một số người tốt, thánh thiện ở dưới đó, tôi chắc chắn vậy. Mọi nơi tôi đã đi trên thế giới, đi thẳng vào những khu rừng ở Châu Phi, tôi vẫn tìm thấy họ.Ồ, chào ôi! Tôi ước gì tôi có thể đưa vợ tôi lên đây và hát bài hát đó cho anh em nghe một đêm, “Họ đến từ phương Đông và phương

Tây, từ các vùng đất xa xôi.” Bây giờ, cô ấy sẽ đứng dậy và lên ra ngoài khi tôi nói điều đó.

²⁷² Vì vậy, cô ấy sợ đến chết vì Anh Rose. Anh Rose nói, “Chị Branham ở đây. Chúng ta sẽ để chị ấy đi lên, nói một lời.”

²⁷³ Nàng nói, “Tim em như ngừng đập.” Nói, “Em cúi đầu xuống.” Nói, “Bill, nếu anh ấy ở bất cứ đâu trong buổi nhóm,” nói, “em chắc chắn sẽ lẫn trốn.” Nàng thật lạc hậu. Vì vậy, tôi—tôi—tôi nghe điều này khi tôi về nhà.

²⁷⁴ Tôi hy vọng rằng hết thấy anh chị em trẻ...Tôi nói điều này, không phải vì cô ấy ở đây. Anh em biết điều đó, và tất cả đều biết cô ấy. Tôi hy vọng rằng mỗi thanh niên trong tòa nhà này, khi người đó cưới vợ mình, rằng cô ấy thật dịu dàng với anh ta, và anh chị em hạnh phúc với nhau, như vợ tôi và tôi đã có những năm này. Nếu có sự tín nhiệm nào được trao cho gia đình Branham, hãy để nó thuộc về cô ấy. Cô ấy là nữ hoàng. Cô ấy chắc chắn là vậy. Một điều, cô ấy là một người mẹ thực sự. Và rồi nhìn những gì cô ấy phải chịu đựng, đấy, và rồi, ồ, anh em—anh em sẽ ngạc nhiên đó là gì. Ồ, những người ở cửa, ngày và đêm. Và cô ấy đứng giữa tôi và công chúng, đấy, đó là nơi, ở nhà. Vì vậy đó thực sự là một công việc khó khăn.

²⁷⁵ Và con trai lớn của tôi Billy Paul, tôi nghĩ về, nhiều lần, tôi đã mang nó đi khắp nơi, khi mẹ nó qua đời, chỉ là một em bé. Tiến sĩ Adair thường nói, “Anh là một người kỳ lạ.” Và tôi đã xuống phố, mang nó đi, và nó khóc đòi mẹ nó, và trời lạnh, anh em biết đấy, tôi giữ nó trên vai tôi, như thế này.

²⁷⁶ Và không có đủ tiền để giữ nó...hay mua cho nó một chai sữa thật. Tôi đã có mua cho nó một chai Cô-ca với một núm vú ở trên. Tôi đã đặt nó vào *đây*, và giữ nó dưới cánh tay tôi, giữ cho nó ấm. Nó sẽ khóc quá nhiều, tôi đưa tay ra, đặt núm vú đó vào miệng nó. Để cho nó bú một lát, và đặt cái chai trở lại dưới *đây*. Và tôi có sữa khắp người, và mọi thứ, anh em biết đấy.

²⁷⁷ Tôi đã giữ nó, tiếp tục, anh em biết đấy, mang nó đi theo. Ban đêm, chao ôi, chao ôi, thật tôi cố gắng làm cho nó ngủ, và nhờ người nào đó đến canh chừng nó trong khi tôi đi và cầu nguyện

cho người đau. Chúng tôi đã đi một chặng đường dài với nhau. Hy vọng Ngài giữ chúng tôi theo cách đó.

278 Tôi thấy cậu ấy ngày hôm qua, đang mang theo đứa con trai nhỏ của mình. Và tôi nghĩ, “Billy, đó là con, chỉ cách đây không lâu.”Ồ, đó là cách chúng ta phải làm, di chuyển ra khỏi con đường, và cho những người khác một cơ hội. Đáng chúc tụng Danh Chúa.

279 “Khi sư tử gầm thét, đấy, ai mà không sợ?” “Và sự kính sợ Đức Chúa Trời là khởi đầu của sự khôn ngoan.” Đúng không? Đó là những gì nhà thông thái đã nói. “Sự kính sợ Đức Chúa Trời.”

280 Bây giờ, tôi muốn anh chị em trong hàng người cầu nguyện đó, đang đứng ở đó, tất cả các bạn mà biết rằng tôi không biết gì về các bạn, hãy giơ tay lên. Mọi người. Chúa nhân lành của Thiên đàng là Quan Án của tôi; theo như tôi biết trong đời sống mình, tôi chưa bao giờ thấy một trong số họ trong đời. Họ có lẽ đã nhìn thấy tôi, từ khi ngồi ngoài hàng ghế khán giả.

281 Bây giờ, bao nhiêu người ở ngoài đó trong cử tọa, mà biết rằng tôi không biết một điều về anh chị em? Nhưng, tuy nhiên, anh chị em đau ốm, và anh chị em tin rằng, Đức Chúa Trời, anh chị em có thể chạm vào gấu áo Ngài, và Đức Chúa Trời sẽ phán với tôi để kêu gọi chị, giống như Ngài đã làm với người đàn bà, giống như người đàn bà đã rời gấu áo không?Ồ, chao ôi! Không ngạc nhiên khi tôi đã giảng rất lâu. Một cử tọa như thế, với loại đức tin đó, nên làm điều đó.

282 Quý bà đây à? Bây giờ, đây là một phụ nữ. Chúng ta gặp nhau tối nay như những người xa lạ, và bây giờ bà ấy đứng ở đây. Tất nhiên, có lẽ bà ấy bị đau, hoặc bà ấy có thể có nan đề nào đó.

283 Đấy, Đức Chúa Trời làm những việc khác ngoài việc chữa lành người đau, anh em biết đấy. Và vì vậy...Và Ngài đã hứa đáp ứng tất cả những nhu cầu của chúng ta, những nhu cầu của chúng ta, đôi khi không phải những sự mong muốn của chúng ta, nhưng những nhu cầu của chúng ta. Bây giờ tôi muốn anh em chỉ suy nghĩ, một điều bây giờ, khi anh em về nhà, hoặc nếu anh em chưa bao giờ đọc nó trước đây, đọc Thánh Giảng 4, và—và xem nào. Bây giờ, ở đây, bây giờ, tôi không nhớ...

284 Hãy để tôi nói điều này. Tôi tin, chức vụ này, hoặc là Ngài sẽ đưa tôi về nhà hoặc bắt đầu điều đó. Nó—nó ở ngay tới tận thời kỳ cuối cùng này. Hoặc, hoặc sai tôi ra nước ngoài hoặc nơi nào đó mà người ta chưa bao giờ nghe Nó. Thấy không? Có điều gì đó sắp xảy ra. Anh em cứ nhớ.

285 Và, hãy lắng nghe, tôi không phải là người bán băng ghi âm. Nhưng tôi có một người anh em tốt ở đây đang ghi âm những cuốn băng này, và đó là Ông Maguire. Tôi tin đó là James Maguire. Và bố vợ của—của anh ấy, Anh Sothmann ở phía sau đó, họ có những cuốn băng ghi âm này. Tôi sẽ, nếu ai trong các bạn có máy ghi âm...Tôi sẽ không nói gì về điều đó bây giờ, bởi vì tôi không biết gì về nó. Nhưng nếu anh em đã từng mua băng ghi âm từ họ, hãy mua băng ghi âm đó, *Thưa Quý Vị, Mấy Giờ Rồi?* Hãy lắng nghe nó, *Thưa Quý Vị, Mấy Giờ Rồi?* Hãy nghe nó với sự cầu nguyện, và rồi anh em sẽ bắt đầu cầu nguyện cho tôi. Hiểu không? Khi anh em...Bởi vì, anh em sẽ thấy điều gì—tình trạng khó khăn mà tôi đang đứng ngay tại đây tối nay. Nói về tình trạng khó khăn, nếu anh em chỉ biết tôi đang đứng ở đâu, ngay bây giờ, ngay tại đây! Hiểu không? Nhưng tôi phải tiếp tục. Một người chiến thắng không bao giờ bỏ cuộc, và một người bỏ cuộc không bao giờ chiến thắng. Đúng vậy. Tôi phải thực hành những gì tôi đã giảng. Thấy không? Bây giờ, tôi tin Đức Chúa Trời. Tôi tin Ngài ngay bây giờ.

286 Bây giờ, đây là trên cơ sở. Bây giờ, nếu tôi—nếu tôi là Chúa Jêsus của chúng ta đang đứng đây, và người đàn bà này bị đau, anh em biết tôi không thể chữa lành cho bà ấy nếu tôi là Đức Chúa Jêsus. Tôi không thể làm điều đó, bởi vì tôi đã làm điều đó rồi. Bây giờ, bao nhiêu người biết điều đó đúng? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Chắc chắn vậy.

287 Ngài đã tha thứ mọi tội lỗi rồi. Ngài đã chữa lành mọi người đau rồi. Ngài đã dành Huyết đỏ tại Đồi Sọ rồi. Giá đã được trả rồi. Tất cả đã được trả. Nhưng điều duy nhất anh em phải làm là chấp nhận Nó, tin Nó và chấp nhận Nó. Và anh em không thể chấp nhận Nó cho đến khi anh em tin Nó trước tiên. Hiểu không? Hãy tin Phúc âm.

288 Bây giờ, nhưng điều gì xảy ra nếu Ngài đang đứng ở đây, mặc bộ đồ này mà Chúa nhân từ đã có Anh và Chị Williams để mua cho tôi, khoảng năm hay sáu năm trước? Và điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài đang đứng ở đây vì bộ đồ đó, mặc bộ đồ này, và người đàn bà này đang đứng ở đây?

289 Bây giờ, nếu Ngài có những vết sẹo trong tay Ngài, Ngài sẽ phán, “Người thấy đấy, Ta là Đấng Mê-si. Ta...Thấy những vết sẹo không? Hãy nhìn trên trán Ta.” Bây giờ, bất kỳ kẻ giả mạo nào cũng có thể làm điều đó. Đúng vậy. Sẽ không biết Ngài bởi điều đó. Và nếu Ngài đang đứng ở đây như thế, tôi biết đó không phải là Ngài. Tôi biết nó không phải.

290 Bởi vì, khi Ngài đến, tiếng kèn sẽ vang lên. Chúng ta sẽ... Ngài sẽ không bao giờ đến với trái đất. Chúng ta sẽ được cất lên trên không trung, để gặp Ngài. Thấy không? Chúng ta gặp Ngài trên không trung. “Chúng ta là những người còn sống và còn ở lại sẽ được cất lên cùng với họ, để gặp Chúa trên không trung.” Ngài không bao giờ đến với trái đất. Chúng ta gặp Ngài trên không trung.

291 Nhưng bây giờ, Ngài phán, “Ta sẽ ở cùng các người, cho đến tận thế. Ta sẽ không bao giờ lìa các người cũng không bỏ các người.” Làm sao Ngài có thể? Sự Sống của Ngài. Thế thì, nếu Sự Sống của Ngài ở trong tôi, và rồi tôi sẽ đại diện cho Ngài. Thế thì, nếu nó xảy ra, nó sẽ là Sự sống giống như vậy mà đã ở trong Ngài, nó sẽ làm những điều giống như Ngài đã làm.

292 Bây giờ, đây là một người đàn ông và một phụ nữ, giống như Thánh Giăng 4. Ngài đã gặp một người đàn bà. Ngài chưa bao giờ thấy bà trước đây. Bà chưa bao giờ nhìn thấy Ngài. Và họ đã đứng đó, với nhau. Và Ngài đã phán với bà, người đàn bà bên giếng, bệnh của bà là gì. Và khi Ngài làm điều đó, bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài—Ngài là một đấng tiên tri.” Bà nói, “Nhưng chúng ta biết rằng Đấng Mê-si, khi Ngài đến, Đấng được gọi là *Đấng Christ*, có nghĩa là, ‘Đấng được xức dầu’; khi Ngài đến, Ngài sẽ làm những điều này, nói cho chúng ta những điều này.”

Và Ngài phán, “Ta là Đấng ấy, mà đang phán với các người.”

²⁹³ Bây giờ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; duy nhất, thân thể xác thịt...Ngài sử dụng thân thể của chúng ta. “Ngài là gốc nho. Chúng ta là nhánh.” Thế thì, Thánh Linh đó sẽ hành động trở lại thật chính xác giống như Nó hành động khi Nó ở trong Ngài. Đúng thế không? Nó sẽ làm cho anh chị em tin chứ? Hãy nói, “A-men,” nếu điều đó xảy ra. [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁹⁴ Bây giờ, thưa bà, tôi không biết bà, chưa bao giờ gặp bà trong đời, như tôi biết. Dĩ nhiên, bà có thể đã thấy tôi trên đường phố hay trong những buổi nhóm, và vân vân. Nhưng đây là lần gặp gỡ đầu tiên của chúng ta.

²⁹⁵ Bây giờ, nếu—nếu đó là sự chữa lành bà cần, ồ, tôi, nếu tôi có thể làm điều đó, tôi sẽ làm, và nếu tôi có cách nào đó. Và nếu đó là vấn đề tài chính, nếu tôi—tôi có thể giúp đỡ điều đó, tôi sẽ làm điều đó. Và nếu bà nói, có thể là người nào khác, bà sẽ nói, “Tôi đến đây, Anh Branham, để anh cầu nguyện cho—cho con trai tôi, hay con gái tôi, hay chị tôi, hay bố tôi,” hay người nào đó. Tôi sẽ làm điều đó, đây, bất cứ điều gì tôi có thể.

²⁹⁶ Và—và nếu anh em gặp rắc rối trong gia đình, Tôi sẽ nói, “Tôi muốn gặp chị và chồng chị, cùng nhau, và nói chuyện với chị ở đâu đó ngoài đây, chị thấy đấy, để tôi có thể nói chuyện với cả hai và thấy thật chính xác lỗi nằm ở đâu.” Rồi, khi Đức Thánh Linh bày tỏ, hãy nói, “Chờ một chút. Ngài đã làm *điều này* ngay tại đây vào thời điểm nào đó *này*.” Điều đó giải quyết nó. Anh em không thể phủ nhận điều đó. Thấy không? Nói, “Anh đã làm *điều này* ở trên đây.” Thế thì, rồi nó được giải quyết, anh em thấy đấy. Bây giờ, anh em bắt đầu từ ngay tại đó. Thấy không? Bằng cách đó, nó đã được thực hiện.

²⁹⁷ Bây giờ, anh em biết tôi đang nói chuyện với anh em vì mục đích nào đó. Tôi đang giảng. Thấy không? Và rồi tôi—tôi chỉ đang tự mình nhận được trong—trong sự xúc dầu cho điều gì khác, anh em thấy đấy, để xem liệu Đức Thánh Linh sẽ đến và làm việc trên tôi với một ân tứ Thiêng liêng hay không; đó là, hai ý thức nằm ngay với nhau, mà ban cho tôi ân điển của Đức Chúa Trời để thấy những khả tượng, và xem điều gì đang xảy ra, điều gì sẽ xảy ra, điều gì đã xảy ra.

²⁹⁸ Anh em biết đó là sự thật hay không. Chị đang đứng ở đây trước ít nhất năm trăm người, đấy, hay gần như thế, ba trăm người, dù sao đi nữa. Thấy không? Và—và chị biết rằng nó—nó... Chị biết đó là sự thật hay không. Và—và nếu đó là sự thật, thì đó là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh nói, “Nếu có một người trong các người, là thiêng liêng hay là một tiên tri, và những gì người nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người.” Hiểu không? Vậy thì, “Nếu không, thì đừng nghe người.”

²⁹⁹ Bây giờ, tôi không biết người phụ nữ đó ở đó để làm gì. Nhưng bây giờ cứ để Đức Thánh Linh đến, và xem thử Ngài có nói điều đó không. Thấy không? Và nếu điều đó sẽ không phải là điều giống như Chúa chúng ta đã làm! Đó sẽ là tất cả những gì Ngài có thể làm nếu Ngài đang đứng ngay tại đây, bởi vì, hãy nhớ, đó là Ngài. Đó là Ngài. Không phải tôi. Tôi không biết chị ấy. Tôi đang thú nhận, tôi không biết chị ấy. Vì vậy, ấy hẳn là Ngài.

Bây giờ, dĩ nhiên, người phụ nữ có một cảm xúc tuyệt vời với linh của mình.

³⁰⁰ Không phải vì chị ấy giơ tay lên. Tất cả các bạn đã ở trong các buổi nhóm, và thấy họ đưa tay lên, làm như *thế*, và Đức Thánh Linh gọi ngay lại và nói cho họ biết họ là ai. Thấy không? Đúng vậy. Điều đó không có ý nghĩa gì cả. Hãy nghe họ la hét và la lớn; ngay lúc đó, anh em nói với họ ngay lúc đó, “Anh đang sống với vợ của người đàn ông *này*,” đã thấy nó ngay trên *đây*, và mọi thứ khác.Ồ, anh em biết đấy. Anh em đã có mặt trong những buổi nhóm và thấy những điều đó như thế nào, và thấy những điều đó như thế nào. Điều đó không có nghĩa gì cả.

³⁰¹ Nhưng người phụ nữ đó dường như là một cảm giác tuyệt vời đối với linh của chị. Bây giờ, quý bà đang đau khổ với điều gì đó sai trật. Tôi quan sát bà ấy, cách bà ấy đang ăn. Bà ấy ở trước tôi bây giờ, ở một cái bàn, và hầu như đang ăn kiêng hay điều gì đó, kiểu ăn kiêng giống như kỳ quặc. Đúng vậy. Đúng không? [Chị ấy nói, “Đúng vậy.”—Bt.] Thế thì hãy giơ tay lên để mọi người sẽ thấy điều đó. Hiểu không? Tôi đã thấy người phụ nữ trước tôi, đang làm điều gì đó. Bất kể nó là gì, nó ở trên băng ghi âm. Hiểu không? Được rồi. Bây giờ, chỉ để chị biết tại sao...Chị ấy là một người tốt.

302 Hãy xem một lát. Bây giờ Thánh Linh đang xúc dầu. Bây giờ, mọi người hãy thật cung kính. Hãy tiếp tục cầu nguyện. Hãy ở trong sự cầu nguyện, bởi vì tôi đã thấy Nó di chuyển ngay trên cử tọa ngay lúc đó. Thấy không? Bây giờ hãy thật cung kính.

303 Chúng ta hãy nhìn lại quý bà, chỉ để nói chuyện với bà. Những gì Ngài đã bảo chị...Vâng. Nó đây này. Đó là ở một cái bàn. Đó là một—đó là bệnh dạ dày. Và một số loại giống như một bệnh nhiễm trùng hay điều gì đó trong dạ dày. Một bác sĩ đã xem xét điều này. Và, nói, chị đã mắc bệnh này trong một thời gian dài. Và, một lần, nó đã được tuyên bố, “Vết loét, mà nổi lên.” Và bây giờ ông đã nói điều gì đó. Đó là gì? “Tá tràng. Tá tràng. Tá tràng.” Tôi đã nghe anh ấy nói điều đó. Thấy không? Đúng vậy. Điều đó hoàn toàn đúng. Tên chị là Cô McCraw. Đúng vậy. Hãy tiếp tục bây giờ, hãy tin bằng cả tấm lòng.

Anh chị em tin không?

304 Sau khi khóc như thế, ngồi phía sau đó, thưa ông, lá phổi bị suy sụp đó mà ông nên cảm thấy tốt hơn nhiều vào lúc này, nếu ông tin. Bây giờ nó ổn rồi. Được rồi, đức tin đã làm điều đó. A-men.

Ông ấy đã chạm vào điều gì?

305 Người đàn ông, khoảng hai người phía sau anh ấy ở đó, với sự xơ cứng của động mạch, nếu anh cũng tin, thưa anh!

306 Anh ấy đã chạm vào cái gì? Anh em không thể thấy Ánh sáng đó đang treo lơ lửng ngay tại đó sao? Hãy nhìn vào màu Hồ phách ở đó. Tôi không biết người đàn ông đó, chưa bao giờ gặp anh ấy trong đời. Chỉ tin Đức Chúa Jêsus.

307 Bây giờ, ở nơi nào đó, có một em bé ở đây, một đứa trẻ sơ sinh bị vẹo cổ. Nó đấy. Tôi không biết cô ấy. Hãy tin, chị ơi. Cổ của đứa bé đó sẽ thẳng lại, nếu chị tin điều đó.

Chị ấy đã chạm vào cái gì? Ha-lê-lu-gia.

308 Có điều gì khác về cái cổ. Tôi đã thấy nó. Đó là một người phụ nữ. Tôi không thể biết bà ấy ở chỗ nào. Vâng. Bà ấy đang ngồi ở đây, đang khóc. Bà Riley, hãy tin vào Đức Chúa Jêsus Christ, cổ của bà sẽ khỏe mạnh. Hãy tin.

309 Tôi không biết người phụ nữ đó. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy trong đời. Điều duy nhất anh chị em phải làm là tin Chúa Jêsus Christ. Anh chị em có tin điều đó không? Hãy có đức tin.

310 Tôi không biết ông, thưa ông. Chúng ta là những người xa lạ với nhau, theo như tôi biết. Anh tin Chúa Jêsus Christ có thể nói cho tôi biết nan đề của anh là gì không? Anh em biết nó sẽ đúng hay không, phải không? Nếu anh chị em có thể tin hết lòng bây giờ! Tiếp tục đến với cử tọa. Anh tin vợ anh ở ngoài đó cũng sẽ ổn chứ? [Người anh em nói, “Vâng,”—Bt.] Bệnh về mắt, chị ấy bị bệnh về mắt. Tin điều đó không? Anh không đến từ đây. Không. Anh đến từ nơi có nhiều nước, cách nào đó. Đó là một thành phố ven biển. Đó là California, Los Angeles. Hãy trở về, Ông Bowman, và được khỏe mạnh. Và Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho anh khỏe mạnh.

311 Anh chị em tin không? Bây giờ, anh chị em, mọi người đều có thể được chữa lành ngay bây giờ nếu anh chị em tin điều đó. Anh chị em tin điều đó không?

312 Còn anh chị em trong hàng người cầu nguyện, anh chị em cũng tin điều đó chứ? Anh chị em chỉ có đức tin, và đừng nghi ngờ. Hãy tin bằng cả tấm lòng, một phút.

313 Người phụ nữ này, lý do tôi dừng lại với chị ấy, chị ấy đang ở trong tình trạng nghiêm trọng. Người đàn bà này sẽ chết ngay lập tức nếu điều gì đó không được làm cho chị, bởi vì nó bị che khuất. Thấy cái bóng tối tăm đó ở trên chị ấy không?

314 Nói, anh em biết đấy, chúng ta có cái bóng của sự chết đó trên nhiều người, được chụp bằng máy ảnh, thật như Thiên sứ của Chúa không? Chúng ta đã treo nó trong nhà thờ của chúng ta; nó to lớn, trông giống như màu đen, giống như một cơn lốc xoáy, lơ lửng trên một người đàn bà. Họ bảo chị ấy đừng chụp bức ảnh. Và Đức Thánh Linh phán, “Hãy chụp nó ngay bây giờ.” Và họ chụp nhanh bức hình, và nó ở đó. Thấy không? Cả hai phía, ở đây. Nó đang treo ngay ở đó.

315 Anh chị em dân sự từ đền tạm, một số anh chị em có mặt, mà ở đây, Anh Fred và họ, ở đây là điều giống như vậy đang treo lơ lửng ngay trên người đàn bà này.

316 Bà ấy bị ung thư, đúng vậy, bàng quang. Đúng vậy. Đúng thế không? Hãy giơ tay lên nếu điều đó đúng. Thấy không? Bây giờ bóng tối đã biến mất, không nói được điều gì. Đây, chỉ đức tin của bà, mà đã làm được điều đó. Hãy đi, tin. A-men. A-men. Đừng nghi ngờ điều đó. Cứ đi và tin hết lòng.

317 Bệnh tim giết chết rất nhiều người, nhưng nó sẽ không giết chết chị nếu chị tin. A-men. Cứ đi, nói, “Cảm ơn Chúa.” Hãy đi và khỏe mạnh. Được rồi.

318 Ma quỷ muốn làm cho chị bị viêm khớp này suốt đời. Nhưng nếu chị tin hết lòng, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Chị tin điều đó không? Hãy khởi đầu trên con đường của mình, cảm ơn Đức Chúa Trời.

319 Anh tin bằng cả tấm lòng không? Anh có thể đi ăn bữa tối của mình, và bệnh đau dạ dày sẽ lìa khỏi anh. Cứ đi và nói, “Ngợi khen Chúa!” Hãy đi, hãy tin Ngài hết lòng.

320 Anh cũng, bị đau dạ dày. Hãy tin hết lòng, và hãy đi, và Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh. Được rồi.

321 Điều gì chị rất sợ hãi? Chị đang lo lắng với bệnh suy nhược thần kinh. Gần như khiến chị suy sụp, gần như suy sụp, Sa-tan đang nói dối với chị. Nhưng bây giờ điều đó đã xong. Chị tin tôi không? Hãy đi, và nói, “Ngợi khen Chúa!”

322 Lạy Chúa Jêsus, con cầu xin Ngài chữa lành cho chị của chúng con và làm cho chị ấy khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

323 Hãy đến, tin, chị ơi. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, con đặt tay trên chị vì sự chữa lành của chị.

324 Hãy đến, người anh em của tôi. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, tôi đặt tay trên người anh em vì sự chữa lành của anh ấy. A-men.

325 Bao nhiêu người có tấm lòng tin tưởng, dưới một bàn tay muốn giơ lên? Bây giờ hãy đặt bàn tay đó lên người nào đó bên cạnh mình. Anh chị em nói, “A-mốt có nói điều đó không?” Ông ấy chắc chắn sẽ vậy. Đó là Lời của Chúa. Anh chị em hãy giơ tay lên, anh chị em tin.

326 Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin. Nếu họ đặt tay trên người đau...” Thậm chí không nói họ sẽ

cầu nguyện cho người đau. Nói, “Nếu họ đặt tay trên người đau, chỉ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.”

Chúng ta hãy cầu nguyện.

³²⁷ Lạy Chúa Jêsus, Vua đã găm thét với Tiếng Ngài, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin cho mọi con quỷ kêu gào. Xin cho mọi bệnh tật lìa khỏi. Xin cho ma quỷ bị đánh bại, và con cái của Đức Chúa Trời đi ra khỏi tòa nhà này tối nay trong sự chiến thắng và quyền năng của sự sống lại của Chúa Jêsus Christ.

³²⁸ Hãy tin điều đó. Đúng vậy. Cứ ở lại đúng với nó. Nói, cứ đặt, giữ tay anh chị em trên người nào đó, nói “Lạy Chúa, xin chữa lành họ.” Tôi muốn anh chị em cầu nguyện. Tôi đã cầu nguyện. Tôi muốn anh chị em cầu nguyện cho người nào đó. Anh—anh là...Anh là một Cơ-đốc nhân giống như tôi. Tất cả chúng ta là những Cơ-đốc nhân. Bây giờ anh chị em cầu nguyện cho người nào đó. Họ đang cầu nguyện cho anh chị em.

³²⁹ Bây giờ, anh chị em muốn người nào đó cầu nguyện cho mình như thế nào? Anh chị em cầu nguyện cho họ giống như anh chị em muốn ai đó cầu nguyện cho mình. “Hãy làm cho người khác, các người hãy làm cho người khác như làm cho mình.” Hãy cầu nguyện ngay, chân thành, giống như anh chị em muốn họ cầu nguyện cho mình.

³³⁰ “Và lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu người đau. Đức Chúa Trời sẽ khiến họ sống lại. Và nếu họ có sự không tin, nó sẽ bị cất khỏi họ.” Tại sao? “Vua găm thét. Ai mà không thể nói tiên tri? Ai mà không thể làm chứng khi Vua găm thét?” Lời Ngài nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

Anh Fuller, xin mời đến. Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

CON ĐƯỜNG CỦA MỘT TIỀN TRI THẬT VIE63-0119

(The Way Of A True Prophet)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 19 tháng Giêng, năm 1963, tại Đền thờ Đức Tin ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org